UYKUSUZ

21 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2016/30 No: 464
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,50 TL.
ISSN 1307-7619

PSİKOZ

KENAN YARAR

19.07.2016

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım;

Gezi Parkında yoga yapıp, g*tbökmekle olmuyo vatana sahip çıkma işleri... Doğrusunu gösterdiler...

Vay be... Son 17 senedir Türkiyeden Amerikaya "El öpme turizmi" vardı lan... Kendi gidemeyen anasını, bacısını yolluyordu el öptürmek için.. Amerika ciddi bir turizm gelirinden oldu.. Ruslara satamadığımız domateslerin acısını çıkardık..

Herif, "Allah onların evlerine ateşler salsın, yuvalarını başlarına yıksın" diye beddua ederken hava kuvvetlerini kastediyomuş ya lan.. Beddua etmiyo da, kontrol kulesi gibi uçaklara kalkış izni veriyo...

Başkan olmak istiyorum diye senelerce bana kaynadınız.. Elalem amerikalardan buraya başkanlık yapıyodu... Hakimi, savcısı, paşası, hepsi ağzının içine bakıyodu.. Burayı boş bırakmazlar olm.. Siz seçmezseniz başkaları seçi verir başkanınızı... Sonra el öpmeye tee amerikaya git Allah git... Yakından bi yerden seçin.. minibüs mesafesi olsun...

Büyük Ortadoğu Projesi denen müsibet bitiyo mu ne?.. Sankim öyle bi rüzgarlar esiyo.. Rusya tarafından esince serinletiyo.. Ama bi projeyi bitirir, bir diğerini başlatır bu yavşaklar... Zamanında da Apo'yu verdiler, feto başladı.

Ben bu egemen güçlerin derdini s***m... Rahmetli Ecevit "Birileri düğmeye bastı" dediğinden beri aksiyon bitmedi ülkede. Hiç alışık olmadığımız şampiyonluklarla, birinciliklerle donatılarak örnek islam ülkesi sloganıyla başlatılan süreç, bombalarla, darbelerle yapıyo kapanışı...

PSİKOZ

KENAN YARAR

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım;

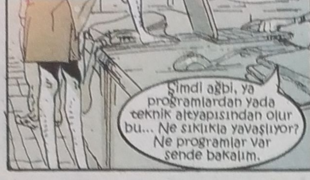
Gezi Parkında yoga yapıp, g*tbökmekle olmuyo vatana sahip çıkma işleri... Doğrusunu gösterdiler...

Vay be... Son 17 senedir Türkiyeden Amerikaya "El öpme turizmi" vardı lan... Kendi gidemeyen anasını, bacısını yolluyordu el öptürmek için.. Amerika ciddi bir turizm gelirinden oldu.. Ruslara satamadığımız domateslerin acısını çıkardık..

Herif, "Allah onların evlerine ateşler salsın, yuvalarını başlarına yıksın" diye beddua ederken hava kuvvetlerini kastediyomuş ya lan.. Beddua etmiyo da, kontrol kulesi gibi uçaklara kalkış izni veriyo...

Başkan olmak istiyorum diye senelerce bana kaynadınız.. Elalem amerikalardan buraya başkanlık yapıyodu... Hakimi, savcısı, paşası, hepsi ağzının içine bakıyodu.. Burayı boş bırakmazlar olm.. Siz

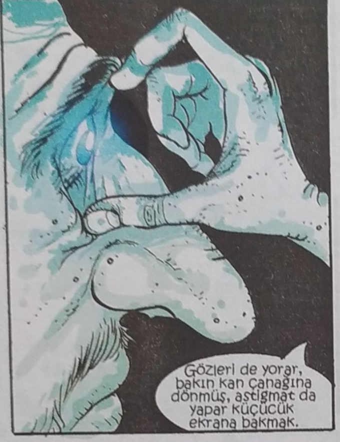

19.07.2016

mız domateslerin acısını çıkar-
dık..
Herif, "Allah onların evlerine ateş-
ler salsın, yuvalarını başlarına yıksın"
diye beddua ederken hava kuvvetle
rini kastediyomuş ya lan.. Beddua
etmiyo da, kontrol kulesi gibi
uçaklara kalkış izni veriyo...
Başkan olmak istiyorum diye sene
lerce bana kaynadınız.. Elalem
amerikalardan buraya başkanlık ya-
pıyodu...Hakimi, savcısı, paşası,
hepsi ağzının içine bakıyodu..
Burayı boş bırakmazlar olm...Siz
seçmezseniz başkaları seçi verir
başkanınızı...Sonra el öpmeye tee
amerikaya git Allah git... Yakın-
dan bi yerden seçin.. minibüs
mesafesi olsun...
Büyük Ortadoğu Projesi denen
müsibet bitiyo mu ne?.. Sankim
öyle bi rüzgarlar esiyo.. Rusya tara
fından esince serinletiyo.. Ama bi pro
jeyi bitirir, bir diğerini başlatır
bu yavşaklar... Zamanında da
Apo'yu verdiler, feto başladı.
Ben bu egemen güçlerin derdi-
ni s***m...Rahmetli Ecevit
"Birileri düğmeye bastı" dediğin-
den beri aksiyon bitmedi ülkede
Hiç alışık olmadığımız şampiyonluklar-
la, birinciliklerle donatılarak örnek islam ül-
kesi sloganıyla başlatılan süreç,
bombalarla, darbelerle yapıyo
kapanışı...

UYKUSUZ

Ordu içindeki bir grubun darbe girişimi kısa sürede çökertildi. Darbe girişiminin yaşandığı 15 Temmuz'dan beri yaşanan olaylar yüzünden tüm Türkiye hâlâ alarmda.

Darbe girişimi sonrası internette yayın yapan bazı haber sitelerine erişim engellendi.

Hep diyodum, çin karate filmlerindeki usta döğüşçü ihtiyarlar gibi, bir son numarasi olacakti Fethullah Gülen'in. Oldu, denedi, yenildi. Şimdi onu lanetleyenler, zamanında hocam, efendim diye elini öpenler. Şimdi ona vatan haini diyenler, kolpa davalarına gönüllü savcı olmayı üstlenenler. Şimdi onun iadesini isteyenler, türkçe olimpiyatlarına sektirmeden koşa koşa giden protokol. Peki biz sizin tercihlerinize nasıl güvenecegiz? Biz, Allah'la aramıza kimseyi sokmak istemeyenler, meydanlarda şov yapar gibi tekbir getirmeyen yurtseverler. Aydınlanmış bir halk hepimizin istegi. Hadi o vakit, reddedelim NATO'yu, kapatalım üsleri!..

VEDAT ÖZDEMİROGLU

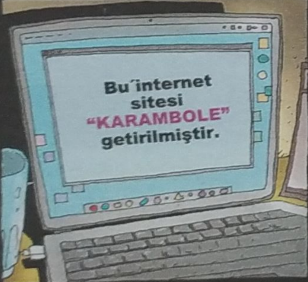

Darbe girişimi sonrası "T.C Devleti" başlıklı mesajla halk meydanlara çağrıldı.

Tayyip Erdoğan'ın Başdanışmanı Şeref Malkoç, "Darbeye teşebbüs edenlere karşı milletin meşru müdafaa hakkını savunması için ruhsatlı silah verilmesinin önünün açılması lazım," dedi.

N.Ş.A
NORMAL ŞARTLAR ALTINDA
Barış UYGUR

Normal şartlar altında aklı başında bir insanın, her hareketi gizli, **ne idüğü belirsiz,** bir tarikattan çok kült'e, **bir sivil toplum kuruluşundan çok çıkar amaçlı suç örgütüne benzeyen;** onlarca yıldır faaliyette olduğu hâlde sadece ve sadece zenginlere, bürokrasinin yüksek kademelerine ya da bu kademelere yükselebilecek kişilere kucak açan; **tarihinin hiçbir döneminde bir taban hareketi olmamış, olmaya da niyetlenmemiş ve tıpkı kan emen bir mafya gibi sadece işadamlarına yanaşmış;** fakirlerin de çocuğu zeki ve başarılı olanlarını kullanıp diğerlerinin üç kuruş parasına göz dikerek yıllarca dershanelerinde soyup soğana çevirmiş, **sırf başarıları yüksek görünsün diye soyup soğana çevirdikleri çocukları abuk subuk çakma üniversitelere, gerektiğinde Azerbaycan'a, Gürcistan'a okumaya göndermiş,** Türkiye'deki son iki askeri darbede esas duruşa geçmiş, 12 Eylül'e methiyeler düzmüş, 28 Şubat'a yalakalıklar yapmış, **lideri kontrgerilla örgütlerinden yetişen bir örgüte** bütün bunları bilerek destek olması, yanaşması, bu örgütün liderine sabah akşam yıllarca yalakalık yapması düşünülemez. Bilmemesi ise, aklı başında olduğu ön kabulünden hareketle kabul edilemez. Bütün bunlara ek olarak, aynı örgüt hemen hepsi şaibeli ve aptal olmayan herkesin sakaletini görebileceği deliller ve insanların namusuna, haysiyetine yönelik görülmemiş iftiralarla önüne geleni suçladığında; **önlere koyduğu iki üç katilin arasına sıkıştırdığı, varlığına tehdit oluşturan onlarca insanı yıllarca hapislerde süründürdüğünde,** örgütün müridi polisler arkadaşlarımızı, kardeşlerimizi gaz ve kurşun sıkarak öldürüp sindirdiğinde; bugün hüngür hüngür ağlayan örgüt müridi gazeteciler Gezi Parkı'ndaki arkadaşlarımıza haysiyetsizce iftiralar atıp dalga geçtiğinde hâlâ aynı örgütün yalakalığını üstelik daha önce defalarca yancılığı yaptığı askeri darbeler kabak gibi ortada olduğu hâlde "Ama bunlar darbelere karşı, askeri vesayete karşı mücadele ediyor," yalanını bir gün bile utanmadan, bir gün bile sıkılmadan papağan gibi tekrar ede ede örgüte yalakalık yapmaya devam edenin yalnız akli melekeleri değil, ahlâkı ve haysiyeti de sonuna kadar sorgulanır. Ve **normal şartlar altında** bu cumhuriyet tarihinin en alçak örgütü, **en azından** bu kez yıllarca kolkola girip sadece iki yıldır bozuştuğu diktatöre askeri darbe yapmaya kalktığında bu örgütü hâlâ "ama ne demokratlar, ne de darbeye karşılar," diye savunan insanların artık değil sağda solda yazı yazmak, televizyona çıkıp ahkâm kesmek, millete akıl vermek ve hatta insan içine çıkmak; karısının-kocasının, çoluğunun-çocuğunun bile yüzüne bakamaması gerekir. Ama **Yeni Türkiye'de** henüz okuma yazma bilmeyen bebenin bile görebileceği gerçeği hiç görmeden ya da görmemiş gibi yaparak aynı örgütün liderine yalakalık yapmaya devam eden adamların sözde bağımsız, bir de utanmadan millete gazetecilik etiği dersi veren sitelerde yazmaya devam ettiğini görebilirsiniz.

Ve **normal şartlar altında** bir askeri darbeye halkın sokaklara dökülerek karşı çıktığı bir ülkenin geleceği parlaktır. Ama düşük zekâlı ya da çok çok düşük ahlâklı dangalaklar tarafından bütün fabrika ayarlarıyla oynanan, yeteneksiz siyasetçiler tarafından dengeleri sarsılan, hırsız müteahhitler, altın tüccarları ve rüşvetçi siyasetçileri tarafından ahlâki değerleri erozyona uğrayan ülkelerde, darbeye karşı direniş çok daha koyu bir faşizmin habercisi olabilir.

UYKUSUZ

Ordu içindeki bir grubun darbe girişimi kısa sürede çökertildi. Darbe girişimin yaşandığı 15 Temmuz'dan beri yaşanan olaylar yüzünden tüm Türkiye hâlâ alarmda.

Darbe girişimi sonrası internette yayın yapan bazı haber sitelerine erişim engellendi.

Hep diyodum, çin karate filmlerindeki usta döğüşçü ihtiyarlar gibi, bir son numarasi olacakti Fethullah Gülen'in. Oldu, denedi, yenildi. Şimdi onu lanetleyenler, zamanında hocam, efendim diye elini öpenler. Şimdi ona vatan haini diyenler, kolpa davalarına gönüllü savcı olmayı üstlenenler. Şimdi onun iadesini isteyenler, türkçe olimpiyatlarına sektirmeden koşa koşa giden protokol. Peki biz sizin tercihlerinize nasıl güvenecegiz? Biz, Allah'la aramıza kimseyi sokmak istemeyenler, meydanlarda şov yapar gibi tekbir getirmeyen yurtseverler. Aydınlanmış bir halk hepimizin istegi. Hadi o vakit, reddedelim NATO'yu, kapatalım üsleri!..

VEDAT ÖZDEMİROGLU

N.Ş.A
NORMAL ŞARTLAR ALTINDA
Barış UYGUR

Normal şartlar altında aklı başında bir insanın, her hareketi gizli, **ne idüğü belirsiz,** bir tarikattan çok kült'e, **bir sivil toplum kuruluşundan çok çıkar amaçlı suç örgütüne benzeyen;** onlarca yıldır faaliyette olduğu hâlde sadece ve sadece zenginlere, bürokrasinin yüksek kademelerine ya da bu kademelere yükselebilecek kişilere kucak açan; **tarihinin hiçbir döneminde bir taban hareketi olmamış, olmaya da niyetlenmemiş ve tıpkı kan emen bir mafya gibi sadece işadamlarına yanaşmış;** fakirlerin de çocuğu zeki ve başarılı olanlarını kullanıp diğerlerinin üç kuruş parasına göz dikerek yıllarca dershanelerinde soyup soğana çevirmiş, **sırf başarıları yüksek görünsün diye soyup soğana çevirdikleri çocukları abuk subuk çakma üniversitelere, gerektiğinde Azerbaycan'a, Gürcistan'a okumaya gönder**

Darbe girişimi sonrası "T.C Devleti"

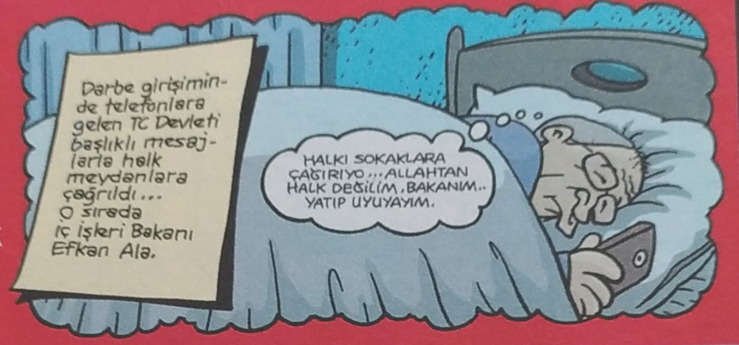

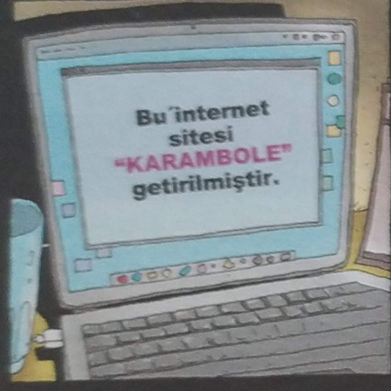
istemeyenler, meydanlarda
yapar gibi tekbir getirmeyen
yurtseverler. Aydınlanmış
bir halk hepimizin isteği.
Hadi o vakit, reddedelim
NATO'yu, kapatalım üsleri!..

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Darbe girişimi sonrası "T.C Devleti" başlıklı mesajla halk meydanlara çağrıldı.

Tayyip Erdoğan'ın Başdanışmanı Şeref Malkoç, "Darbeye teşebbüs edenlere karşı milletin meşru müdafaa hakkını savunması için ruhsatlı silah verilmesinin önünün açılması lazım," dedi.

NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Barış UYGUR

Normal şartlar altında aklı başında bir insanın, her ha-
reketi gizli, **ne idüğü belirsiz,** bir tarikattan çok kült'e, **bir
sivil toplum kuruluşundan çok çıkar amaçlı suç
örgütüne benzeyen;** onlarca yıldır faaliyette olduğu hâlde
sadece ve sadece zenginlere, bürokrasinin yüksek kademele-
rine ya da bu kademelere yükselebilecek kişilere kucak açan;
**tarihinin hiçbir döneminde bir taban hareketi
olmamış, olmaya da niyetlenmemiş ve tıpkı kan
emen bir mafya gibi sadece işadamlarına yanaş-
mış;** fakirlerin de çocuğu zeki ve başarılı olanlarını kullanıp
diğerlerinin üç kuruş parasına göz dikerek yıllarca dersha-
nelerinde soyup soğana çevirmiş, **sırf başarıları yüksek
görünsün diye soyup soğana çevirdikleri çocukları
abuk subuk çakma üniversitelere, gerektiğinde
Azerbaycan'a, Gürcistan'a okumaya göndermiş,**
Türkiye'deki son iki askeri darbede esas duruşa geçmiş, 12 Ey-
lül'e methiyeler düzmüş, 28 Şubat'a yalakalıklar yapmış, **lideri
kontrgerilla örgütlerinden yetişen bir örgüte** bütün
bunları bilerek destek olması, yanaşması, bu örgütün liderine
sabah akşam yıllarca yalakalık yapması düşünülemez. Bilmemesi
ise, aklı başında olduğu ön kabulünden hareketle kabul edile-
mez. Bütün bunlara ek olarak, aynı örgüt hemen hepsi şaibeli
ve aptal olmayan herkesin sakaletini görebileceği delilller ve
insanların namusuna, haysiyetine yönelik görülmemiş iftiralarla
önüne geleni suçladığında; **önlere koyduğu iki üç kati-
lin arasına sıkıştırdığı, varlığına tehdit oluşturan
onlarca insanı yıllarca hapislerde süründürdüğün-
de,** örgütün müridi polisler arkadaşlarımızı, kardeşlerimizi gaz
ve kurşun sıkarak öldürüp sindirdiğinde; bugün hüngür hüngür
ağlayan örgüt müridi gazeteciler Gezi Parkı'ndaki arkadaşlarımı-
za haysiyetsizce iftiralar atıp dalga geçtiğinde hâlâ aynı örgütün
yalakalığını üstelik daha önce defalarca yancılığı yaptığı askeri
darbeler kabak gibi ortada olduğu hâlde "Ama bunlar darbelere
karşı, askeri vesayete karşı mücadele ediyor," yalanını bir gün
bile utanmadan, bir gün bile sıkılmadan papağan gibi tekrar ede
ede örgüte yalakalık yapmaya devam edenin yalnız akli mele-
keleri değil, ahlâkı ve haysiyeti de sonuna kadar sorgulanır. Ve
normal şartlar altında bu cumhuriyet tarihinin en alçak
örgütü, **en azından** bu kez yıllarca kolkola girip sadece iki
yıldır bozuştuğu diktatöre askeri darbe yapmaya kalktığında bu
örgütü hâlâ "ama ne demokratlar, ne de darbeye karşılar," diye
savunan insanların artık değil sağda solda yazı yazmak, televiz-
yona çıkıp ahkâm kesmek, millete akıl vermek ve hatta insan
içine çıkmak; karısının-kocasının, çoluğunun-çocuğunun bile
yüzüne bakamaması gerekir. Ama **Yeni Türkiye'de** henüz
okuma yazma bilmeyen bebenin bile görebileceği gerçeği hiç
görmeden ya da görmemiş gibi yaparak aynı örgütün liderine
yalakalık yapmaya devam eden adamların sözde bağımsız, bir de
utanmadan millete gazetecilik etiği dersi veren sitelerde yazma-
ya devam ettiğini görebilirsiniz.

Ve **normal şartlar altında** bir askeri darbeye halkın sokaklara dökülerek karşı çıktığı bir ülkenin geleceği parlaktır. Ama düşük zekâlı ya da çok çok düşük ahlâklı dangalaklar tarafından bütün fabrika ayarlarıyla oynanan, yeteneksiz siyasetçiler tarafından dengeleri sarsılan, hırsız müteahhitler, altın tüccarları ve rüşvetçi siyasetçileri tarafından ahlâki değerleri erozyona uğrayan ülkelerde, darbeye karşı direniş çok daha koyu bir faşizmin habercisi olabilir.

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Yüz yıllar boyunca araba sahibi olmak istemezdim, oğlumuz Hazar doğunca hemen araba aldım. Hemen ama. Saniyesinde. Koşa koşa. Çocuk böyle bir şey demek ki. "Kes lan" diyor resmen çocuk, "araba al, beni ayar etme" diyor. Hazar gerçekten çok fena bir çocuk. Henüz dokuz günlük ama bizi içip içip dövmesinden korkuyorum. Ne diyordum, hah, araba aldım. Ben ehliyetimi yaklaşık on iki sene önce almıştım. On iki sene boyunca yattı o ehliyet. Hani derler ya, tertemiz, hah işte o. Bu arada "hah" ne ya, ikidir, bunu da sayarsan üç. Ne diyordum. Bak yine diyememelere başladım. Halbuki ben bu diyememelerimi bırakmış gibiydim. Yine mi başladı lan bu diyememeler. Neyse ne diyordum, araba aldım. Elbette araba kullanmayı bilmiyorum. En son on iki sene önce sınavda yarım metre kullanmıştım, onda da sert fren yapmıştım. Hoş olmamıştı. Arabayı aldım, arkadaşım geldi, o getirdi eve arabayı. "Bir ara öğretirim sana" dedi gitti. Araba bir hafta kadar evin önünde yattı öyle. Aslında o kadar yatmazdı da ortalık karıştı biliyorsunuz. Bu olayların olduğu, ortalığın karıştığı gece, bir de televizyondan bildirge okunmasıyla, hah dedim, bu dört oldu "hah", bunu da sayarsan beş, ne diyordum, bildirge de okunmasıyla, bir an dedim "resmen darbe oldu". Özlem'imle birbirimize baktık, birimizin bir şey söylemesi gerekiyordu, Özlem'im söyledi, "çay koyuyorum" dedi. Korkunç bir geceydi. Detayına girmeyeceğim, hepimiz her şeyi yaşadık zaten. Hah, araba. Altı oldu. Sayarım. İki gün de öyle yattı, ilk kez bugün çıktık yola arabayla. Arkadaşım geldi öğretmeye. Doğrudan oturttu beni sürücü koltuğuna. Emniyet kemerini takmak için sağıma davrandım önce. Sürücü koltuğuna oturunca soldaymış ya lan meğersem lan. Hayatımda oturmamışım ki sürücü koltuğuna, ben nereden bileyim. Arkadaşımın tane tane anlatmasıyla bir şekilde park yerinden çıkabildim, sonra trafiğe karıştım. Önüme başka bir araç kırıyor mesela, "ay n'apıyorsun sen be pis" diyorum, insan çıkıyor, "ay git kışt kışt" diyorum. Meğersem böyleymiş bu. Acemilikte böyleymiş. Ne zaman ki insanları eniştelerinin g.tlerine dübel çakmakla tehdit etmeye başlıyormuşsun, işte o zaman iyi bir sürücü oluyormuşsun. Güven geliyormuş. Polonezköy'e kadar gittik, geri döndük. Bir kısmında yine arkadaşım devraldı arabayı. "Tamam çok da şeyetme şimdilik" diyerek. Durumlar bu şimdilik.

æ Bu arada baba olduğumu her yerde söyleyesim var. Ümraniye'deki benzinci baba olduğumu biliyor mesela. Koşuyolu'ndaki kahvecide çalışan çocuklar baba olduğumu niye bilsinlerdi ama biliyorlar. Cansel Elçin yeni bir futbol takımı kurdu, beni de aldı takıma, ilk maç ilk buluşmada söyleyiverdim herkese baba olduğumu. Biri beni durdursun diyeceğim ama zannedersem bu pek mümkün değil. Herkeşler duyana kadar rahat etmeyeceğim ben galiba. Herkeşler ama.

æ Bazen kedi Venüs'le kedi Çiko'ya bakıyorum da, "içinde hiçbir kötülük olmayan canlılar lan bunlar resmen" diyorum. Kötülük nedir bilmiyorlar. Gözlerini açtılar, evimize geldiler. Dünyaları evden ve bizden ibaret. Eskaza evden kaçsalar, kaçamazlar da, hadi diyelim kaçtılar, dışarıda tekmenin önüne yatarlar. Hiçbir kötülük bilmiyorlar, görmediler. Ne bileyim, böyle düşününce insan duygulanıyor. Bu arada yazarken bile tepem attı inceden, o tekmeyi var ya, g.tüne sokarım ben o kişinin. Kafamda yarattığım şeyden şey oldum resmen bir an. Off, düşüncesi bile çok fena. Pisler be.

æ Biraz önce hayali kuzenim geldi eve. Uzun zamandır gelmiyordu, iyiydi öyle, geldi yine. "Alpay'ım" dedi bana. Dedim "söyle". "Baba olmuş bir insansın" dedi. Dedim "valla baba olmuş bir insanım". "Baba olunca anladın mı bazı şeyleri" diye sordu. Dedim "valla hiçbir şey anlamadım henüz, yani az anladım galiba, babalığın kafası yavaş yavaş geliyormuş, öyleymiş" dedim. "Sana bir şey söyleyeceğim" dedi. "Söyle" dedim. "Ben baba olmadan bile anlamış bir insanım" dedi. "Nasıl lan" dedim, "nasıl yani" dedim. "Yani babamın ne kadar y.rrak bir adam olduğunu anlamam için baba olmama gerek olmadı hiçbir zaman için" dedi. "Oha, ne biçim de ters pusula bir şey söyledin lan böyle şimdi sen" dedim. "Öyle olm" dedi. "Y.rrak gibi bir babam var" dedi. Sonra anlatmaya başladı. "Alpay'ım" dedi "biliyorsun, çocukken babam futbolcu olmamı çok istedi, çünkü iyi bir futbolcu olacaktım ve onun hayatını kurtaracaktım, lan ben küçücük bir çocuğum, bir çocuğun üzerine böyle bir yük bindirilir mi, olamadım tabi futbolcu, sevmiyordum da zaten, futbolcu olamayacağımı anlayınca inanılmaz bir psikolojik şiddet uygulamaya başladı biliyorsun, üniversiteyi kazandım, bir durulur gibi oldu, sonra bölümümün işe yaramaz olduğunu anlayınca yeniden kudurdu, sonra çalışmaya başladım, sürekli para istemeye başladı, sürekli verdim, ve hala veriyorum, şimdi soruyorum, çocuğunu bir sermaye olarak gören bir baba nasıl bir babadır, ben sana soruyorum" dedi. Dedim "valla şimdi şey gibi olmasın da haklısın galiba biraz" dedim. "Söyle söyle, nasıl bir babadır" dedi. Dedim "evet, y.rrak gibi bir babadır". "Y.rrak gibi bir babadır tabi" dedi. Gitti sonra. Sustum. Uzun uzun sustum.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

uğur gürsoy

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Yüz yıllar boyunca araba sahibi olmak istemezdim, oğlumuz Hazar doğunca hemen araba aldım. Hemen ama. Saniyesinde. Koşa koşa. Çocuk böyle bir şey demek ki. "Kes lan" diyor resmen çocuk, "araba al, beni ayar etme" diyor. Hazar gerçekten çok fena bir çocuk. Henüz dokuz günlük ama bizi içip içip dövmesinden korkuyorum. Ne diyordum, hah, araba aldım. Ben ehliyetimi yaklaşık on iki sene önce almıştım. On iki sene boyunca yattı o ehliyet. Hani derler ya, tertemiz, hah işte o. Bu arada "hah" ne ya, ikidir, bunu da sayarsan üç. Ne diyordum. Bak yine diyememelere başladım. Halbuki ben bu diyememelerimi bırakmış gibiydim. Yine mi başladı lan bu diyememeler. Neyse ne diyordum, araba aldım. Elbette araba kullanmayı bilmiyorum. En son on iki sene önce sınavda yarım metre kullanmıştım, onda da sert fren yapmıştım. Hoş olmamıştı. Arabayı aldım, arkadaşım geldi, o getirdi eve arabayı. "Bir ara öğretirim sana" dedi gitti. Araba bir hafta kadar evin önünde yattı öyle. Aslında o kadar yatmazdı da ortalık karıştı biliyorsunuz. Bu olayların olduğu, ortalığın karıştığı gece, bir de televizyondan bildirge okunmasıyla, hah dedim, bu dört oldu "hah", bunu da sayarsan beş, ne diyordum, bildirge de okunmasıyla, bir an dedim "resmen darbe oldu". Özlem'imle birbirimize baktık, birimizin bir şey söylemesi gerekiyordu, Özlem'im söyledi, "çay koyuyorum" dedi. Korkunç bir geceydi. Detayına girmeyeceğim, hepimiz her şeyi yaşadık zaten. Hah, araba. Altı oldu. Sayarım. İki gün de öyle yattı, ilk kez bugün çıktık yola arabayla. Arkadaşım geldi öğretmeye. Doğrudan oturttu beni sürücü koltuğuna. Emniyet kemerini takmak için sağıma davrandım önce. Sürücü koltuğuna oturunca soldaymış ya lan meğersem lan. Hayatımda oturmamışım ki sürücü koltuğuna, ben nereden bileyim. Arkadaşımın tane tane anlatmasıyla bir şekilde park yerinden çıkabildim, sonra trafiğe karıştım. Önüme başka bir araç kırıyor mesela, "ay n'apıyorsun sen be pis" diyorum, insan çıkıyor, "ay git kışt kışt" diyorum. Meğersem böyleymiş bu. Acemilikte böyleymiş. Ne zaman ki insanları eniştelerinin g.tlerine dübel çakmakla tehdit etmeye başlıyormuşsun, işte o zaman iyi bir sürücü oluyormuşsun. Güven geliyormuş. Polonezköy'e kadar gittik, geri döndük. Bir kısmında yine arkadaşım devraldı arabayı. "Tamam çok da şeyetme şimdilik" diyerek. Durumlar bu şimdilik.

æ Bu arada baba olduğumu her yerde söyleyesim var. Ümraniye'deki benzinci baba olduğumu biliyor mesela. Koşuyolu'ndaki kahvecide çalışan çocuklar baba olduğumu niye bilsinlerdi ama biliyorlar. Cansel Elçin yeni bir futbol takımı kurdu, beni de aldı takıma, ilk maç ilk buluşmada söyleyiverdim herkese baba olduğumu. Biri beni durdursun diyeceğim ama zannedersem bu pek mümkün değil. Herkeşler duyana kadar rahat etmeyeceğim ben galiba. Herkeşler ama.

æ Bazen kedi Venüs'le kedi Çiko'ya bakıyorum da, "içinde hiçbir kötülük olmayan canlılar lan bunlar resmen" diyorum. Kötülük nedir bilmiyorlar. Gözlerini açtılar, evimize geldiler. Dünyaları evden ve bizden ibaret. Eskaza evden kaçsalar, kaçamazlar da, hadi diyelim kaçtılar, dışarıda tekmenin önüne yatarlar. Hiçbir kötülük bilmiyorlar, görmediler. Ne bileyim, böyle düşününce insan duygulanıyor. Bu arada yazarken bile tepem attı inceden, o tekmeyi var ya, g.tüne sokarım ben o kişinin. Kafamda yarattığım şeyden şey oldum resmen bir an. Off, düşüncesi

uğur gürsoy

AKİF DENİZ DALGALI, GEL BİRAZ KASANIN BAŞINDA DUR İSTERSEN... ÜÇDÜR IZGARANIN ÜSTÜNE DÜŞÜYOSUN.. DAHA İLK GÜNDEN İYİCE KÖTÜ OLDUN SEN!..
tarihi EMİNÖNÜ BALIK EKMEK
DERYA BALI
KESELİM İPLERİ KAPTAN, GİDELİM BURALARDAN!..
DERYA
OĞLUM ALIN GÖTÜRÜN ŞUNU...
EYVALLAH ABİ...

BEKLE İKİ DAKKA RÜZGARIN OĞLU, SİPARİŞE EK VAR!..
HADİ BEKLİYORUM ATEŞ SİHİRBAZI ÇABUK OL!
KÖŞEM DÖNER
TEL: 2748
NE KADAR GÜZEL İSİMLER TAKTILAR BİRBİRLERİNE, DELİRİCEM KISKANCIMDAN!

SICAKLARDAN BAHSEDERİM, SONRA BU SICAKTA SAÇLARI KESTİRDİM DERİM, ORDAN KONUYU BERBERE GETİRİRİM, ORDAN BERBERLERİN DEĞDİRMESİNDEN BAHSEDEREK HEM GÜLDÜRÜM, HEM CİNSELLİKLİ SOHBETİN VANASINI AÇARIM. ARKADAN 2-3 CİNSEL ESPRİ. İŞLER YOLUNDA GİDERSE TAHMİNİ YARIM SAAT İÇİNDE KONU ONUN KİLOT RENGİNE GELİR DAYANIR GİBİME GELİYOR..
kekik cafe
ATAA, BURDAYIM ATA!..
NAABER ŞEKER MADENİ?

ÇEK YATI AÇMAYA ÇALIŞIRKEN BÖYLE OLDU, NAPICAMI BİLMİYORUM, ÇOK TIRSIYORUM ŞU ANDA!..
GİDELİM BURDAN!..
ÇITIRK!

BAVV! SU KAYNAR İNDİ!..
POT!

AYKUT NİÇİN ÖLDÜ?
BU KUTUYU BANA VERSENE, GÜZELMİŞ KUTUSU...
BEN KULLANICAM YAA... AYAKKABILARI GİYMEDİĞİM ZAMAN KOYUYORUM KUSURA BAKMA...
NIKE air

anlatmasıyla bir şekilde
tım. Önüme başka bir araç kırıyor mesela, "ay n'apıyorsun sen be pis" diyorum, insan çıkıyor, "ay git kışt kışt" diyorum. Meğersem böyleymiş bu. Acemilikte böyleymiş. Ne zaman ki insanları eniştelerinin g.tlerine dübel çakmakla tehdit etmeye başlıyormuşsun, işte o zaman iyi bir sürücü oluyormuşsun. Güven geliyormuş. Polonezköy'e kadar gittik, geri döndük. Bir kısmında yine arkadaşım devraldı arabayı. "Tamam çok da şeyetme şimdilik" diyerek. Durumlar bu şimdilik.

æ Bu arada baba olduğumu her yerde söyleyesim var. Ümraniye'deki benzinci baba olduğumu biliyor mesela. Koşuyolu'ndaki kahvecide çalışan çocuklar baba olduğumu niye bilsinlerdi ama biliyorlar. Cansel Elçin yeni bir futbol takımı kurdu, beni de aldı takıma, ilk maç ilk buluşmada söyleyiverdim herkese baba olduğumu. Biri beni durdursun diyeceğim ama zannedersem bu pek mümkün değil. Herkeşler duyana kadar rahat etmeyeceğim ben galiba. Herkeşler ama.

æ Bazen kedi Venüs'le kedi Çiko'ya bakıyorum da, "içinde hiçbir kötülük olmayan canlılar lan bunlar resmen" diyorum. Kötülük nedir bilmiyorlar. Gözlerini açtılar, evimize geldiler. Dünyaları evden ve bizden ibaret. Eskaza evden kaçsalar, kaçamazlar da, hadi diyelim kaçtılar, dışarıda tekmenin önüne yatarlar. Hiçbir kötülük bilmiyorlar, görmediler. Ne bileyim, böyle düşününce insan duygulanıyor. Bu arada yazarken bile tepem attı inceden, o tekmeyi var ya, g.tüne sokarım ben o kişinin. Kafamda yarattığım şeyden şey oldum resmen bir an. Off, düşüncesi bile çok fena. Pisler be.

æ Biraz önce hayali kuzenim geldi eve. Uzun zamandır gelmiyordu, iyiydi öyle, geldi yine. "Alpay'ım" dedi bana. Dedim "söyle". "Baba olmuş bir insansın" dedi. Dedim "valla baba olmuş bir insanım". "Baba olunca anladın mı bazı şeyleri" diye sordu. Dedim "valla hiçbir şey anlamadım henüz, yani az anladım galiba, babalığın kafası yavaş yavaş geliyormuş, öyleymiş" dedim. "Sana bir şey söyleyeceğim" dedi. "Söyle" dedim. "Ben baba olmadan bile anlamış bir insanım" dedi. "Nasıl lan" dedim, "nasıl yani" dedim. "Yani babamın ne kadar y.rrak bir adam olduğunu anlamam için baba olmama gerek olmadı hiçbir zaman için" dedi. "Oha, ne biçim de ters pusula bir şey söyledin lan böyle şimdi sen" dedim. "Öyle olm" dedi. "Y.rrak gibi bir babam var" dedi. Sonra anlatmaya başladı. "Alpay'ım" dedi "biliyorsun, çocukken babam futbolcu olmamı çok istedi, çünkü iyi bir futbolcu olacaktım ve onun hayatını kurtaracaktım, lan ben küçücük bir çocuğum, bir çocuğun üzerine böyle bir yük bindirilir mi, olamadım tabi futbolcu, sevmiyordum da zaten, futbolcu olamayacağımı anlayınca inanılmaz bir psikolojik şiddet uygulamaya başladı biliyorsun, üniversiteyi kazandım, bir durulur gibi oldu, sonra bölümümün işe yaramaz olduğunu anlayınca yeniden kudurdu, sonra çalışmaya başladım, sürekli para istemeye başladı, sürekli verdim, ve hala veriyorum, şimdi soruyorum, çocuğunu bir sermaye olarak gören bir baba nasıl bir babadır, ben sana soruyorum" dedi. Dedim "valla şimdi şey gibi olmasın da haklısın galiba biraz" dedim. "Söyle söyle, nasıl bir babadır" dedi. Dedim "evet, y.rrak gibi bir babadır". "Y.rrak gibi bir babadır tabi" dedi. Gitti sonra. Sustum. Uzun uzun sustum.

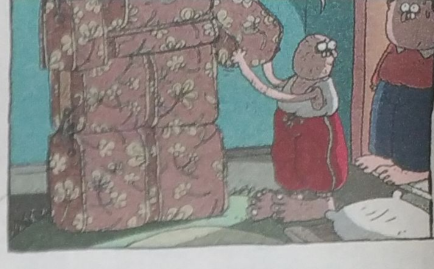
æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"ben alpay erdem"
22 Temmuz Cuma / **Kadıköy Kılçık Mekan** / Saat: 21.30 /
bilgi: 0536 954 58 35 **(biletler biletix)**

"SELFİ"

Pıtı.. pıtı.. Pıtı.. pıt

ÇILIK

3 SAAT ÖNCE...

AMANIN! BUNU KAÇIRAMAM! HEYY!..

ÇILIK!

BİR DAKKA BİR DAKKA! GELDİM!

ŞAHANE!

TAM ZAMANINDA!

GEBER *MINA KODUĞUM!

NE DEMEK LAN BOŞANIYORUM!

IM!

GIRH!

2 SAAT ÖNCE.

iiiiiiiiii GÜM

VAAVVU!

ÇIKIK!

ÇOK GÜZELL!

MANYAK!

5 DAKİKA ÖNCE

BU HERİFİN NİYETİ CİDDİ, ATLAYACAK GALİBA!

ATLASA DA GİTSEM, İŞE GEÇ KALICAM!

KARDEŞ İN AŞAĞI! İNTİHAR GÜNAHTIR!

NOLUYOR ORDA?

YOL AÇIN! YOL VERİN! ÇEKİLİN!

ÇILIK

OOPS, YAKALADIM VALLA!

GÜM

BU ADAMDA BİR TUHAFLIK VAR, SANKİ İLGİNÇ BİR ŞEY YAPACAK GİBİ.

NİYE BAKIYOR BU KARI BANA?

HADİ NAPACAKSAN YAP.

POLİS Mİ YOKSA BU? YA DA DELİ BU KARI!

TAKİP EDİYOR BENİ... NE YAPACAĞIMI ANLADI GALİBA, İŞİ BOZACAK!

ACABA SIRT ÇANTASINDA?!

YOKSA CANLI BOMBA MI BU... HEY! KAÇIN!

HAMINA KOYUM KADIN!

* FİKRİ VEREN HAKAN KARADENİZ'E TEŞEKKÜRLER

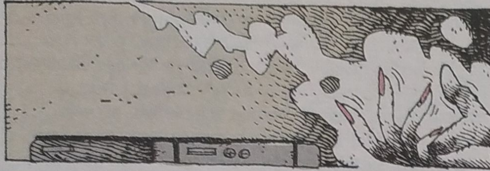

"SELFİ"

nisanhakan

İRON MAN 4

5 DAKİKA ÖNCE

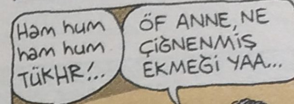

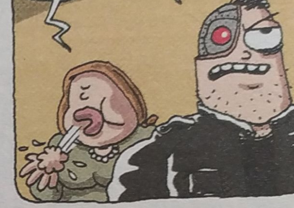

* FİKRİ VEREN HAKAN KARADENİZ'E TEŞEKKÜRLER

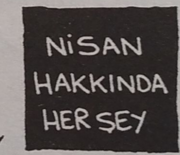

Cuma Akşamı.

Cuma akşamı iş yerinde insanlarla oturuyorduk. Toplantılarda bulunmuştuk, önemli mevzuları çözmüştük. Ben müdür olmak istediğimi bir kez daha gündeme getirmiştim, bu isteğim bir kez daha ''burası çağdaş bir iş yeri, burada müdür diye bir pozisyon yok'' denilerek geri çevrilmişti. Anlamıyorlardı. Müdür bizim cumhuriyet sonrası sosyal yapımızın sıvasıydı, müdürü olmayan bir toplumun duvarları boya tutmazdı. Çağdaş iş yerleri artık duvarların boyanması gerektiğine inanmıyordu. Kaba inşaat içinde çalışmak onlara minimal estetik gibi geliyordu. Makintoş bilgisayarlarını gösteriyorlardı, bak ne kadar minimal, hepimiz böyle olmalıyız diyorlardı. Gerçekten bilgisayarlarının masaüstü isviçreli bir mimarın evine benziyordu. Evde hiçbir şey yok, bir tane tekli koltuk bir tane minimal dizayn olduğu için beşbin euro değerinde sehpa var, sehpaya yanlışlıkla çay bardağı koyarsan isviçreli mimar sinir krizi geçirir gibi. İsviçreli mimar misafir beklemiyor, akrabalarıyla ilişkisini kesmiş. Yatıya misafir gelmesi gibi bir olasılığı düşünmek bile istememiş. Bir tek ben evden getirdiğim casper marka laptopumu kullanmakta ısrar ediyordum, masaüstü babannemin oturma odasıyla hayvan pazarı karışımı bir şeyi andırıyordu. Dantelli, yatak olabilen üçlü kanepeli bir hayvan pazarı. Sıcak, kalabalık ve neşeli. Hayat dolu. Gerçek hayat. Hayvanıyla, akrabasıyla, misafiriyle, laftan anlamayan durmadan bağıran küçük çocuğuyla, ultra gerçekçi bir hayat. Duvarları şampanya rengine boyalı. Bu iş yerini makintoş bilgisayara benzetmek için ısrar ediyorlar, duvarları sıvasız çıplak beton, rutubet yapıyor, kızlar durmadan üşüyor, kızlar müdür olmadığı için kimseye sormadan kendi kafalarına göre kombiyi köklüyorlar, yazın klimayı kapatıp kumandasını saklıyorlar. Oysa iş yerinde bir müdür olsa, ilk olarak duvarları şampanya rengine boyatır, kombiyi kilitli bir dolabın içine aldırır, kombi ayarlarını bir yönergeyle sabitler, klimanın kumandasını ellemeye kalkanı aç köpeklerin önüne atar. Ben bu işe talibim.

Şanlı masaüstümüz.

İnsanlara böyle şeyleri izah etmeye çalışırken köprünün tanklar tarafından kapatıldığı haberini aldık. Kızlar ''noluyor ya, akşam konser vardı, karşıya geçilmiyor mu üff ya'' diye sıkıntı çıkartmaya çalıştılar, ''çok şeyapmayın, en fazla darbe oluyordur meh meh'' diye zevzeklik ettim çok da düşünmeden. Gerçekten darbe oluyormuş. İnsan zevzekliğin yersizliğini daha tatsız bir şekilde öğrenemez. Böyle hayat dersi olmaz. Çok panikleyemedim, yapımda yok, akrabalardan önce yemeksepeti.com'u kontrol ettim. Hala çalışıyordu. İş yerine dört tane büyük pizza, litrelik ayran, litrelik kola ve patates cipsi söyledim ne olur ne olmaz diye. Pizzacıdan arayıp ''ülkede darbe oluyor, siz hala siparişinize ''kola diyet olsun, bazen diyet sipariş ediyoruz normal geliyor, iş yerimizdeki kadınlar normal kola içmiyor'' diye not düşüyorsunuz, yargılanacaksınız'' diyecekler diye bekledim ama aramadılar, sipariş yarım saate geldi. İnanması çok güç. Kolayı yanlış getirmişler ama sıkıntı yapmadım, pizzaları karttan ödedim, parasını da sonra şirketten alırım diye fişini de sakladım. Pizzacının eleman siparişleri bırakırken trt'de yurt genelinde sokağa çıkma yasağı ilan edildiğini öğrendik. Elemana ''abi ordu yönetime el koydu, iş yerine dönme istersen, burada bizimle kal, pizzaları yeriz, iş yerinin kanepelerinde sırayla uyuruz'' dedim; ''çok fazla sipariş var abi, patron beni s.ker, yine de teşekkür ederim'' diyerek reddetti. Ülkede çok garip olaylar oluyordu.

Cennet Bulgaristan.

Annemi aradım, ''sakın sokağa çıkmayın oğlum'' dedi, ''bu ülkeyi ne hale getirdiler'' dedi, ''bakalım altından ne çıkacak'' dedi. Bütün sistemleri çalışıyordu, sıkıntı yoktu. Kardeşimi aradım, o da olayları televizyondan izliyordu. Babannemi aradım, babanneme ulaşılamıyordu. Televizyonda haberleri izlerken ordusundan hükümetine, amerikasından rusyasına herkese inanılmaz küfürler ediyordu, çok güçlü düşmanları vardı ama ilk dalgada tutuklanmamıştır herhalde, ne bileyim. Annemi yine aradım ''babannem nerede'' diye, ''dün amcanlarla bulgaristan'a gitti tatil amaçlı'' dedi. İnanılmaz ama ülkeden kaçmayı ilk başaranlardan biri olmuştu. Bulgaristan'da alkolsüz kokteyl içip levayı türk lirasına çeviriyor, amcamlara ''iyi ki geldik, değişiklik oldu'' diyordu. O anda hayatında güzel değişiklikler olan ender insanlardan biriydi.

groagh@gmail.com

İltem Dilek

Hakan Karadeniz

DINDIRIDIN

Memo Tembel Çizer

KARİYER BASAMAKLARI 4

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

Çıkan kısmın özeti: Fırat Budacı'nın muayene-hanesinden dönerken Mecidiyeköy'de sigara içmek için sığındığım bir plazanın gölgesinde binada çalışan iki kişiyle ayak üstü geyik çevirmiştim. Adamlar benim de orada çalıştı-ğımı zannetmişlerdi, ben de düzeltmeye fırsat bulamamıştım. İki gün sonra yine aynı adam-lara rastlayıncaespri olsun gülelim diye içine inovasyon ve sinerji kelimelerini bol bol yerleştirdiğim İK eki cümleleri kur-muştum ama hem söylediklerimi ciddiye almış hem de beni müdürleri Pervin Hanım'la bile tanıştırmışlardı. Daha da saçması, müdürleri de benimle müsait bir vakitte görüşmek istiyordu. Olanları anlattığım Fırat önce kızıp dalga geçse de ricamı kırmayarak bana yarın evden kıravat getirmeyi kabul etmişti.

Budacı dişlerimi temizlerken ben de hayâl kuruyordum. Belki süper bir fikir verecektim ve kendi hâlinde bir aile holdingi, ansızın kârını üçe hisse değerini beşe katlayacaktı. Bir kaç gündür iş dünyasında bir efsane olma yolunda adım adım ilerliyordum. Kapağında ağzımda puro, üstümde smokinle poz verdiğim ekonomi dergilerinde benden "İş Dünyasının Dahi Çocuğu" diye bahsedilecekti belki de. Keşke yıllar yılı haytalık peşinde koşacağıma iş dünyasına girseymişim diye düşündüm. Yarım saat sonra diş temizliğim de bitmiş, ceketli, gömlekli, kıravatlı bir insan olarak Fırat'ın muayenehanesindeki küçük mutfakta oturmuş sigara içiyordum.

"*Hah, aferin,*" dedi arkamdan içeri giren Fırat. "*Oğlum yeni temizledim dişlerini söndür o sigarayı. Kıravatı da kirletme ha, haftaya düğüne gideceğim, lâzım.*"
"*Dikkatli bak lan,*" dedim elimdeki sigarayı göstererek, "*Elektronik sigara bu.*"
"*Onda da var partikül, aerosol değil mi o?*"
"*Olur mu canım, buhar bu,*" dedim bilmiş bilmiş.
"*Kimya dersinize Adnan Hoca mı geliyordu oğlum sizin? Gerçek bir sözelcisin resmen.*"
"*Ya tamam ben çıkıyorum şimdi.*"
"*Koş kaçırma öğle tatilini plazadakiler seni bekliyordur. Orada ciddi ciddi işe girmeyesin sakın?*"
"*Tekliflere açığım.*"
"*Ulan valla beklenir. Bir de gidip CEO oluyormuşsun yanlışlıkla… Bana bak, öyle bir şey olursa beni de yanına aldır lan, CEO yardımcısı falan bir şey yap. CMO yap ya da Şiif Medikıl Ofisır?*"

Fırat'ın iğnelemeleriyle uğraşacak vaktim yoktu. Hem CEO yardımcısı olarak aklımda elbette Erkan Can vardı zira Erkan abi girdiği her ortamı neşelendiren, pozitif enerji yayan bir adam olduğu için şirkette artan pozitif enerji üretime de yansıyacaktı bence.

Hem plaza arkadaşlarım hem de Pervin Hanım plazanın önündeydiler. Yanlarına gelince,
"*Hah biz de tam sizden bahsediyorduk Barış Bey,*" dedi Pervin Hanım.
"*Oo baksana Barış Bey elektroniğe geçmiş abi,*" diye takıldı Cengiz.
"E abi adam inovasyon adamı," diyen Tunç'a biraz sert bir şekilde bakınca ikisi de sustular. Benim hedefim idareci olan Pervin Hanım'dı. Zaten o da lafı ağzımdan alarak
"*Barış Bey, bir kahve içelim mi beraber,*" diye teklif etti.

İki bina yandaki Starbucks'a girerek oturduk. Sırf Pervin Hanım'a eşlik etmek için ben de duble espresso istedim. Fırat Budacı diş temizliğinin üzerine kahve içtiğimi görse çok kızardı.

Heyecanla şirket için kafamdaki fikirleri anlatmaya başladım. Bir kere holdingin elektronik komponent distribütörlüğünü geliştirmesi, özellikle sensör teknolojisinde kendi patentiyle imalat gerekiyordu. Holding içi sinerji amacıyla taşımacılık alanında faaliyet gösteren şirketin ihtiyaçlarına yönelik sensörler geliştirilmeliydi. Diğer yandan madem çimento üretiyorduk neden kalıp beton sektörüne kayıtsız kalıyorduk ki? Ayrıca yine sinerji için holding şirketlerindeki bütün tepe yöneticileri rotasyonla bütün şirketlerde görev yapmalı, her şirket diğerini çok yakından tanıyarak sinerjiyi bir üst seviyeye taşımalıydı.

Pervin Hanım anlattıklarımı ilgiyle dinledi ve hatta not almaya başladı. Artık tam gaz gidiyordum.

"*Ayrıca,*" dedim, "*Örneğin Erkan Can'ı bilirsiniz, onu holdingte CEO yardımcısı yapmak, tüm çalışanların motivasyonunu artırır.*"

Önce duraksadı sonra birden gülerek "*Ah bir an şaka yaptığınızı anlamadım. Benim Fehmi Bey'le toplantım var, acil çıkmak zorundayım, Akşam iş çıkışı plazanın gyminde olacağım, gelirseniz görüşelim,*" diyerek apar topar kalktı. İyi de benim kimlik kartım olmadığı için plazaya giremezdim ki?

Ertesi hafta ödünç aldığım kıravatı götürdüğümde Fırat Budacı muayenehanesinin küçük mutfağında sigara içip gazete okuyordu. Beni görünce gazeteyi katlayıp masaya koydu.

"N'aaptın oğlum sen?"
"Ya dikkat ettim bayağı aslında da arada bir iki kahve falan içtim tabii, çok mu kötü olmuş hemen?"
"Dişi demiyorum ulan," diyerek önüne koyduğu gazeteyi uzattı. Ekonomi sayfasındaki haberde Kafkaslı Holding'in sadece son bir haftada aldığı kararlar ve atılımlarla batma noktasına geldiği, borsadaki hisselerinin tahtasının kapatıldığı, şirketin iflas erteleme davası açma hazırlığında olduğu yazıyordu. Özellikle şirket yöneticilerinin rotasyonla sürekli yer değiştireceği kararı bir çok tepe yöneticisinin istifasına yol açmış hissedarlar da panikle hisselerini satmaya başlamıştı.

"*Anayasa kitapçığı mı fırlattın lan adamların şirketine? Bu işle bir ilgin var mı doğru söyle?*"
"*Ya yok be. Benim dediklerimi yapmamışlar ki zaten,*" dedim. "*Erkan Abi'yi işe alsalardı böyle olmazdı. Erkan Abi olsa...*"

SON

Hakan Karadeniz

DINDIRIDIN

Memo Tembel Çizer

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

KARİYER BASAMAKLARI 4

Çıkan kısmın özeti: Fırat Budacı'nın muayenehanesinden dönerken Mecidiyeköy'de sigara içmek için sığındığım bir plazanın gölgesinde binada çalışan iki kişiyle ayak üstü geyik çevirmiştim. Adamlar benim de orada çalıştığımı zannetmişlerdi, ben de düzeltmeye fırsat bulamamıştım. İki gün sonra yine aynı adamlara rastlayıncaespri olsun gülelim diye içine inovasyon ve sinerji kelimelerini bol bol yerleştirdiğim İK eki cümleleri kurmuştum ama hem söylediklerimi ciddiye almış hem de beni müdürleri Pervin Hanım'la bile tanıştırmışlardı. Daha da saçması, müdürleri de benimle müsait bir vakitte görüşmek istiyordu. Olanları anlattığım Fırat önce kızıp dalga geçse de ricamı kırmayarak bana yarın evden kıravat getirmeyi kabul etmişti.

Budacı dişlerimi temizlerken ben de hayâl kuruyordum. Belki süper bir fikir verecektim ve kendi hâlinde bir aile holdingi, ansızın kârını üçe hisse değerini beşe katlayacaktı. Bir kaç gündür iş dünyasında bir efsane olma yolunda adım adım ilerliyordum. Kapağında ağzımda puro, üstümde smokinle poz verdiğim ekonomi dergilerinde benden "İş Dünyasının Dahi Çocuğu" diye bahsedilecekti belki de. Keşke yıllar yılı haytalık peşinde koşacağıma iş dünyasına girseymişim diye düşündüm. Yarım saat sonra diş temizliğim de bitmiş, ceketli, gömlekli, kıravatlı bir insan olarak Fırat'ın muayenehanesindeki küçük mutfakta oturmuş sigara içiyordum.

"Hah, aferin," dedi arkamdan içeri giren Fırat. *"Oğlum yeni temizledim dişlerini söndür o sigarayı. Kıravatı da kirletme ha, haftaya düğüne gideceğim, lâzım."*
"Dikkatli bak lan," dedim elimdeki sigarayı göstererek, *"Elektronik sigara bu."*
"Onda da var partikül, aerosol değil mi o?"
"Olur mu canım, buhar bu," dedim bilmiş bilmiş.
"Kimya dersinize Adnan Hoca mı geliyordu oğlum sizin? Gerçek bir sözelcisin resmen."
"Ya tamam ben çıkıyorum şimdi."
"Koş kaçırma öğle tatilini plazadakiler seni bekliyordur. Orada ciddi ciddi işe girmeyesin sakın?"
"Tekliflere açığım."
"Ulan valla beklenir. Bir de gidip CEO oluyormuşsun yanlışlıkla... Bana bak, öyle bir şey olursa beni de yanına aldır lan, CEO yardımcısı falan bir şey yap. CMO yap ya da Şiif Medikıl Ofisır?"

Fırat'ın iğnelemeleriyle uğraşacak vaktim yoktu. Hem CEO yardımcısı olarak aklımda elbette Erkan Can vardı zira Erkan abi girdiği her ortamı neşelendiren, pozitif enerji yayan bir adam olduğu için şirkette artan pozitif enerji üretime de yansıyacaktı bence.

Hem plaza arkadaşlarım hem de Pervin Hanım plazanın önündeydiler. Yanlarına gelince,
"Hah biz de tam sizden bahsediyorduk Barış Bey," dedi Pervin Hanım.
"Oo baksana Barış Bey elektroniğe geçmiş abi," diye takıldı Cengiz.
"E abi adam inovasyon adamı," diyen Tunç'a biraz sert bir şekilde bakınca ikisi de sustular. Benim hedefim idareci olan Pervin Hanım'dı. Zaten o da lafı ağzımdan alarak
"Barış Bey, bir kahve içelim mi beraber," diye teklif etti.

İki bina yandaki Starbucks'a girerek oturduk. Sırf Pervin Hanım'a eşlik etmek için ben de duble espresso istedim. Fırat Budacı diş temizliğinin üzerine kahve içtiğimi görse çok kızardı.

Heyecanla şirket için kafamdaki fikirleri anlatmaya başladım. Bir kere holdingin elektronik komponent distribütörlüğünü geliştirmesi, özellikle sensör teknolojisinde kendi patentiyle imalat gerekiyordu. Holding içi...

resmen.
"Ya tamam ben çıkıyorum şimdi."
"Koş kaçırma öğle tatilini plazadakiler seni bekliyordur. Orada ciddi ciddi işe girmeyesin sakın?"
"Tekliflere açığım."
"Ulan valla beklenir. Bir de gidip CEO oluyormuşsun yanlışlıkla… Bana bak, öyle bir şey olursa beni de yanına aldır lan, CEO yardımcısı falan bir şey yap. CMO yap ya da Şiif Medikıl Ofisır?"

Fırat'ın iğnelemeleriyle uğraşacak vaktim yoktu. Hem CEO yardımcısı olarak aklımda elbette Erkan Can vardı zira Erkan abi girdiği her ortamı neşelendiren, pozitif enerji yayan bir adam olduğu için şirkette artan pozitif enerji üretime de yansıyacaktı bence.

Hem plaza arkadaşlarım hem de Pervin Hanım plazanın önündeydiler. Yanlarına gelince,
"Hah biz de tam sizden bahsediyorduk Barış Bey," dedi Pervin Hanım.
"Oo baksana Barış Bey elektroniğe geçmiş abi," diye takıldı Cengiz.
"E abi adam inovasyon adamı," diyen Tunç'a biraz sert bir şekilde bakınca ikisi de sustular. Benim hedefim idareci olan Pervin Hanım'dı. Zaten o da lafı ağzımdan alarak
"Barış Bey, bir kahve içelim mi beraber," diye teklif etti.

İki bina yandaki Starbucks'a girerek oturduk. Sırf Pervin Hanım'a eşlik etmek için ben de duble espresso istedim. Fırat Budacı diş temizliğinin üzerine kahve içtiğimi görse çok kızardı.

Heyecanla şirket için kafamdaki fikirleri anlatmaya başladım. Bir kere holdingin elektronik komponent distribütörlüğünü geliştirmesi, özellikle sensör teknolojisinde kendi patentiyle imalat gerekiyordu. Holding içi sinerji amacıyla taşımacılık alanında faaliyet gösteren şirketin ihtiyaçlarına yönelik sensörler geliştirilmeliydi. Diğer yandan madem çimento üretiyorduk neden kalıp beton sektörüne kayıtsız kalıyorduk ki? Ayrıca yine sinerji için holding şirketlerindeki bütün tepe yöneticileri rotasyonla bütün şirketlerde görev yapmalı, her şirket diğerini çok yakından tanıyarak sinerjiyi bir üst seviyeye taşımalıydı.

Pervin Hanım anlattıklarımı ilgiyle dinledi ve hatta not almaya başladı. Artık tam gaz gidiyordum.

"Ayrıca," dedim, *"Örneğin Erkan Can'ı bilirsiniz, onu holdingte CEO yardımcısı yapmak, tüm çalışanların motivasyonunu artırır."*

Önce duraksadı sonra birden gülerek *"Ah bir an şaka yaptığınızı anlamadım. Benim Fehmi Bey'le toplantım var, acil çıkmak zorundayım, Akşam iş çıkışı plazanın gyminde olacağım, gelirseniz görüşelim,"* diyerek apar topar kalktı. İyi de benim kimlik kartım olmadığı için plazaya giremezdim ki?

Ertesi hafta ödünç aldığım kıravatı götürdüğümde Fırat Budacı muayenehanesinin küçük mutfağında sigara içip gazete okuyordu. Beni görünce gazeteyi katlayıp masaya koydu.

"N'aaptın oğlum sen?"
"Ya dikkat ettim bayağı aslında da arada bir iki kahve falan içtim tabii, çok mu kötü olmuş hemen?"
"Dişi demiyorum ulan," diyerek önüne koyduğu gazeteyi uzattı. Ekonomi sayfasındaki haberde Kafkaslı Holding'in sadece son bir haftada aldığı kararlar ve atılımlarla batma noktasına geldiği, borsadaki hisselerinin tahtasının kapatıldığı, şirketin iflas erteleme davası açma hazırlığında olduğu yazıyordu. Özellikle şirket yöneticilerinin rotasyonla sürekli yer değiştireceği kararı bir çok tepe yöneticisinin istifasına yol açmış hissedarlar da panikle hisselerini satmaya başlamıştı.

"Anayasa kitapçığı mı fırlattın lan adamların şirketine? Bu işle bir ilgin var mı doğru söyle?"
"Ya yok be. Benim dediklerimi yapmamışlar ki zaten," dedim. *"Erkan Abi'yi işe alsalardı böyle olmazdı. Erkan Abi olsa..."*

SON

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Bırakın da deliliğimi benim
Aklımı alanları getirin."
Binbir Gece Masalları'ndan

● **Memleket emir ve kibirlerinize hazırdır Başkomutanım!..**

● Çok şükür engellendi, püskürtüldü askeri darbe girişimi. ''Sivil darp'' da gün gelir, biter inşallah. Çoğunluk farkında olmasa da, azınlığa dayatma günbegün yaşanan darbe...

● **15 Temmuz: Mehmetlerin Mehmetçiği linç ettikleri gece...**

● Seyahate çıkan bir kişi, evini o süre içinde bir sanatçı arkadaşına bırakır. Ve döndüğünde ne görür: Evindeki her şey ama her şey, eldiveninden merdivenine, alimünyum folyo ile sarılmıştır! Duyduğumda ''pes'' dedim. Derviş sabrına sahip bir deli ruh. ''Sanat'' desek başımız ağrımaz...

● **Piiii: Orhan Yazıtları'nda ''Şimdi efendi olma zamanı'' cümlesi geçiyo...**

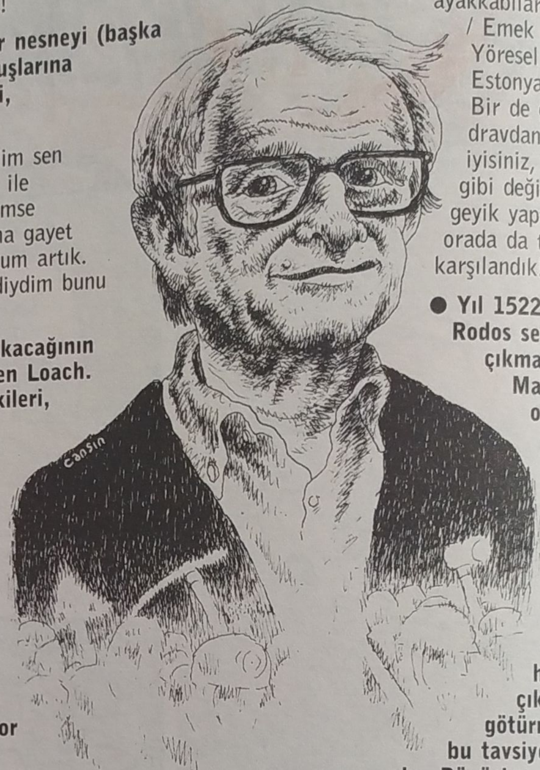
● Bir arkadaşımın loş ışıkta, arabada tanıştığı kıza ''Avusturyalı bütün kızların gözlerin senin gibi güzel mi'' diye iltifatta bulunması, kızın somurtması, nihayet tam aydınlığa çıkıldığında kızın şaşı olduğunun anlaşılması. Başlamadan biten ilişkiler, no: üçyüzmilyardört!

● **Bebeklerin istedikleri bir nesneyi (başka nesne verilince) hızla unutuşlarına üzüleyim mi, imreneyim mi, bilmiyorum...**

● Tavlada, başlangıçta diyelim sen 4 atıyosun, rakip 2, sen 4-2 ile başlıyosun oyuna. Böylece kimse çiftle başlamamış oluyo. Bana gayet hakkaniyetli geldi, uyguluyorum artık. Esasen yıllar önce de öğrendiydim bunu ama n'olduysa unutmuşum...

● **İngiltere'den ''adam'' çıkacağının yaşayan delili yönetmen Ken Loach. Bıkıp usanmadan en diptekileri, harabat ehlini anlatan bir sanatçı. Sabır ve estetik, Loach'ın dehasının kimyasını oluşturuyor. O, bu diye ayıramıyorum; külliyatını, hem de vakit kaybetmeden izlemeli. ''Bir hikayeyi, anlatması güzel diye değil, dinleyene gerekli diye anlatırım'' diyor aziz Loach...**

● Geçen hafta yazdığım Estonya Notları'nda bir satır eksik çıkmış: ''Yöresel'' diye satılan ayakkabıların altında ''Samsun / Emek 15'' yazıyordu. Yöresel olduğu doğru fakat Estonya'ya bir hayli uzak! Bir de gittiğimiz bir kafede, dravdan ''Siz estonlar çok iyisiniz, letonlar hiç sizin gibi değil!'' diye klasik geyik yaptık, hayrettir, orada da tebessümle karşılandık!

● **Yıl 1522. Kanuni, Rodos seferine çıkmadan evvel Marmaris'e gelir ordusuyla beraber. ''Yörük Fatma'' diye de bilinen ermiş Sarı Ana'yı ziyaret edip sefer için tavsiye alır. Sarı Ana ''Armutalan beldesinde meyve çalan askerler var, haramla sefere çıkılmaz, onları götürme!'' der. Kanuni bu tavsiyeye uyar ve Rodos'u alır. Dönüşte uğradığı Sarı Ana,**

vefat etmiştir. Halen türbesinde uykuda...

● "Yorgun musun" diye soruyor müşteri, "Yorgunluktan ölmek üzereyim" diyor garson, "Köftemi getir, öyle öl!" diyor zalımınoğlu...

● **Televizyonda yöre yöre dolaşan bir program. Isparta'dalar. Yörenin kızlarıyla konuşuyor "kentli" sunucu. Kızlar gayet güzel, şivesiz konuşuyorlar. Peki akabinde sunucu ne dese iyi: "İşte böyle datlı datlı gızlarımız va!" Bu ne sırnaşıklık, nasıl bi tepeden bakış böyle.**

...atile henüz gelmiş ...eynir reyonu" gibi aile de var.

● Hiç sebep yokken, kürdanı dişime soktum, ucu kırıldı kaldı. Sonra kürdanın kalanıyla o ucu çıkardım. Durduk yerde, kendini doğrulayan kehanet gibi!

● **Falım sakızları da küresel çılgınlıktan nasibini almış bulunuyor. Maniye gel: "Onu bezdiremezsin sen / Anlıyor tam altı dilden / Hem maaşı hem huyu güzel / Şaka değil o bir çevirmen." (Bu maniyi bana altı dilde yazıp yollayan ilk kişiye kitabımı imzalayacam!)**

● Bir başka kafa mı yaşamak istediniz? O halde Brillant Padaskova'dan "Beyenmir Meni"yi dinleyiniz...

● **Mukaddes, annemin adı, Ruhi, babamın adı. Ulvi hissiyatımın cılız olması hiç mümkün müydü benim!!**

vedatozdemiro@gmail.com

ÖZER AYDOĞAN

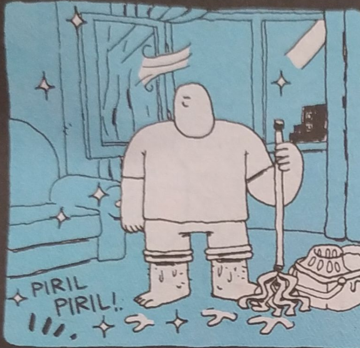

ders

nisanhakan

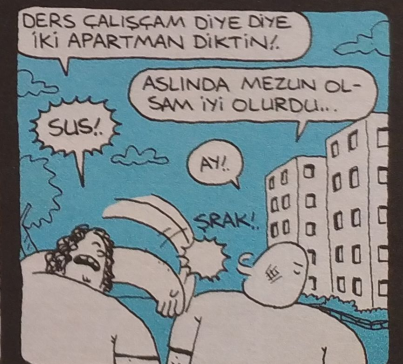

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

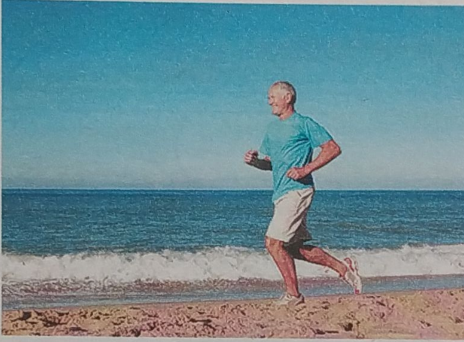
AL SENİN OLSUN HENRY

2038 - İstanbul

Seferihisar'a yerleşme fikri karımdan geldi. Seferihisar, "slow food" akımının uzun yıllar önce uygulanmaya başladığı geriatrik bir sahil kasabası. Geviş getirerek uzun uzun çiğneyen (slow mouth) yaşlılar için harika bir yer! Kalbinde iki stent taşıyan 62 yaşında bir adam olarak zaten yavaşlayan hayatımın iyice yavaşlaması bir an bana da mantıklı geldi. Seferihisar'a yerleşirsek, dudaklarımı titreterek hayatımın son rakılarını içecek, şapkamı takıp uzun yürüyüşlere çıkacak, karpuz eme eme ölüme yaklaşan bedenimi kolsuz tişörtlerle gençleştirecek, bahçemizde boy veren ortancaların torun kafası büyüklüğündeki çiçeklerini okşayacak ve en önemlisi İstanbul'da geceyarıları balkon köşelerinde gizli gizli içtiğim sigaraları, yakalanma korkusu olmadan uzun yürüyüşlerim boyunca gönlümce tüttürebilecektim. Amacım efendi gibi emekliliğimi yaşamaktı. Normalde bana sunulan teklifleri huysuzluk silahıyla delik deşik eden biri olarak, Seferihisar teklifine olumlu yaklaşmam karımı bir hayli şaşırttı. Vakit kaybetmeden bölgede uygun bir yazlık aramaya başladık. Denize oldukça yakın bir sitede düşeş bir ev bulunca da fırsatı kaçırmadık. Yeni hayatımı bana zehir edecek Bernard Henry'nin orada (hemen yanımızdaki evde) yaşadığını bilsem, "Otur oturduğun yerde!" der Seferihisar'ı kesin bir dille reddederdim.

2039 - Seferihisar

Yine benden erken uyanmış. Ne kadar erken kalkarsam kalkayım, benden daha erken kalkmayı başarıyor. Şuna bakın; koşmuş, duşunu almış, kahvaltısını yapmış şimdi de verandada kitap okuyor (aynı sitede olmamıza rağmen nasıl yaptırdıysa artık onunki veranda, bizimki bildiğin fayanslı balkon). Yan komşum Fransız vatandaşı Bernard Henry'den söz ediyorum. Seferihisar'a taşınalı iki ay oldu ve iki aydır Bernard'ı seyretmekten bir türlü kendi emekliliğimin tadını çıkaramıyorum. Beni görünce, "Günaydın," diyor kırık Türkçesiyle. Sanki yeni fark etmiş gibi sesin geldiği yöne dönerek, "Günaydın Bernard, erkencisin," diyorum. "Evet, erken seviyorum, çünkü buraya yerleşmek için çok geç kaldım," deyip edebi edebi gülüyor. Her sabah aşağı yukarı bu çapta bir iletişim gerçekleşiyor aramızda. Bazen, yabancıları kendi ülkelerinden bilgilerle tavlayarak aslında kendini yüceltmek isteyen insanlar gibi, Baudelaire'den, Sartre'dan, Proust'tan falan söz açmayı düşünüyorum ama çok pis unutmuşum edebiyatı. Bernard, okey taşı dizen, karpuz emen, çipura seven, et geveleyen, pazarı öven, marketi yeren, birbiriyle tansiyon yarıştıran, doktor övgüsü ve yergisi arasında günden güne buruşan kendi ulusumun emeklilerinden mahrum bıraktı beni. Dümdüz bir emeklilik hayali kurarken hayatımıza bir tür reklam emekliliği soktu. Sabahları daracık şortuyla koşulardan geliyor, öğlenleri şekilli gözlüğüyle dev kitaplara dalıyor, akşamları verandasında koklaya koklaya şaraplar içiyor. Verandasından taşan yaşama sevinciyle bana yaşam alanı bırakmıyor şerefsiz. Karım, Bernard Henry'den çok memnun. Açıkça itiraf etmeliyim ki onun bu memnuniyeti benim Bernard'a olan duygularımı daha da zora sokuyor. Aslında ben Bernard'ı idare ederdim de, karım gerçek bir

dünya vatandaşına, gerçek bir moderne, gerçek bir hümaniste, hayattan haz alan ve veren gerçek bir centilmene denk geldiği için coştukça coşuyor. Benim canım en çok buna sıkılıyor.

Karımın Bernard'ı ideal emekli erkek olarak gördüğünü biliyorum. Bernard'ın pek benimkine benzemeyen (emekli olmamakta direnen bir vücutla, sporcu ve entellektüel kimliğini ortaya seren kreasyonuyla, güldüğünde 25 yaş ışıltısı saçan dişleriyle şekillenen) emeklilik hayatını dikkatle ve hayranlıkla izlediğinin farkındayım. Ondan bahsederken "yalnız çok iyi bir insan" deyişinin altında yatan gizli aşk, buruşuk boğazıma bir yumruk gibi takılıyor bazen. Karımı hâlâ çok sevdiğimi iddia edemem, ama hiç beklemediğim bir dönemde aniden bastıran bu gizli aşk karşısında öfkeyle karışık bir kıskançlığa kapılıyorum. Bernard'a ayrı, karıma ayrı sinirlenirken, ikisini bir arada gördüğümde kendi yaş grubumda tansiyon rekorları kırıyorum. Maşallah Bernard da karımın ilgisinden çok memnun. Verdikçe veriyor Avrupalılığı.

İşler gün geçtikçe karışıyor. Bernard, son zamanlarda verandasından sık sık bizim balkona doğru "hadi gelin" anlamında elindeki şarap şişesini sallamaya başladı. Karımın şişe sallayan bu adamı her seferinde sevinçle karşılaması (bir keresinde ellerini çırpmıştı) durgun beynimde ufak öfke patlamalarına yol açıyor. Üç ay içinde Bernard'ın en yakın arkadaşları konumuna gelirken, bu arkadaşlık dolayısıyla kendi ulusumun emeklileri arasında iyice gözden düştüğümü hissediyorum. Sitede yaşıtlarım arasında, "Karısı pek rahat, Fransız'ın evinden çıkmıyor maşallah, adam biraz saf herhalde..." türü dedikodular döndüğüne eminim. Bu iş böyle yürümez diye düşünüyorum ama nasıl bir çözüm bulacağımı da bilmiyorum.

Dün akşam, artık haftada en az üç kere tekrarlanan "verandada şarap" teklifini "Yorgunum yatıcam" gerekçesiyle reddettim. Karımın, "E ben gidiyim o zaman, ayıp olur şimdi," demesiyle, emekliler tarihinin en yüksek tansiyonuna şahit oldu Seferihisar. Öfkemi zar zor zapt edip, "Sen bilirsin," dedim. Bütün gece verandadan gülme sesleri geldi. Gece saat 10'a doğru Fransız şansonları çalmaya başlayınca, yattığım yerden "Lan yoksa sakın 'slow dance' geliyor olmasın?" diye düşündüm. Kalkacak halim yoktu. "Bernard ayıp oluyo ama..." diye mırıldandıktan sonra uyumuşum.

Sabah saat 6'da uyandım. Bir süre uyuyan karımı seyrettim. Dün gece dans etmiş olabilirler miydi gerçekten? Karım hakkındaki şüphelerim, buradan (Seferihisar'dan, Bernard Henry'nin yanından, bu boktan emekliler coğrafyasından) çekip gitme arzumu iyice körüklüyordu. Bernard Henry, hayranlık verici o müthiş hayat ritmi ve karımın yanaklarını al al eden kaliteli şaraplarıyla hayalimdeki emeklilik düzenini alt üst etmişti. Hayatımı, yaşadığım sevgi noksanlığına rağmen karımı gözden çıkarmadan, sinsi bir biçimde düzene koymuşken, kısaca kendi işime bakacakken nerden çıkmıştı bu Bernard denen herif? Buraya taşınırken en fazla kendi arkadaşlarıyla okey çevireceğini sandığım karım gittikçe gençleşiyordu. Seferihisar şartlarında görüp görebileceği en yakışıklı erkek olan Sözcü yazarı Uğur Dündar'ı okuyup "cık cık cık" diye kafa sallayacağına, Bernard Henry ile yan verandada "gak gak" diye kahkahalar atıyordu. Dün geceyi düşününce bir kere daha öfkeyle doldu içim. Kalkıp sessiz olmaya gayret ederek eşyalarımı topladım. Odadan çıkmadan önce son bir kez karıma bakarak vicdanımı kontrol ettim. Temizdi. Ona bakarken herhangi bir duygu oluşmuyordu içimde. Balkona inip verandaya yan göz attım. Bernard ortalarda yoktu. "Bu sefer ondan daha erken kalktım," diye sevinmiştim ama ne yazık ki yolda karşılaştık. Koşudan dönüyordu. "Hayrola Fırat?" dedi. Herhangi bir muhabbet belirtisi göstermeden sert bir biçimde, "İstanbul'a dönüyorum," dedim. "Daha sonra emekli olucam."

YERALTI ÖYKÜLERİ

"canım dayım"

ERSİN KARABULUT

ABLAM O SABAH DAYIM EVDEN GİDİNCE BANA ÇOK ACAYİP BİŞEY GÖSTERECEĞİNİ SÖYLEDİ. ANNEM EVİ TERKEDELİ DAHA Bİ HAFTA OLMAMIŞTI...

HADİ ALLAASMARLADIK...

GÜLE GÜLE DAYI...

KOLAY GELSİN.

EYVAL-LAH...

BERABER BODRUMA İNDİK. ESKİ BUZDOLABININ ÖNÜNDEKİ KUTULARI KENARA ALDIK.

ŞİMDİ BUNU GÖRÜNCE NE DİYCEKSİN BAKALIM...

NE O YAA?..

OHA ÇOK PİS KOKUYO.

BU ELİ TANIMADIĞINI SÖYLE-ME...

KİMİN OLDUĞUNU ÇOK İYİ BİLİYOSUN...

ABLAM DA BABAM DA DAYIMI HİÇ Bİ ZAMAN SEVMEDİ, HEP Bİ AÇIĞINI ARADILAR, DAHA KÜÇÜKKEN BİLE HİSSEDİYODUM. ADAMCAĞIZ İYİ Kİ ESKİDEN BİKAÇ MEVZUYA BULAŞTI, DEĞİŞTİM AKILLANDIM DEDİ, İŞİNDE GÜCÜNDE NAMUSLU AHLAK SAHİBİ HARAM YEMEYEN Bİ ADAM AMA NE YAPSA YARANAMADI...

...ABLA BEN TABİİ Kİ BUNA NORMAL DEMİYORUM. SADECE HEMEN GAZA GELİP BİRİNİ SUÇLAMAYALIM DİYORUM... SONUÇTA BİRİSİ BUNLARI DAYIMDAN ŞÜPHELENELİM DİYE EVİMİZE KOYMUŞ DA OLABİLİR ANLATABİLİYO MUYUM, AİLEMİZİN BERABERLİĞİNİ KISKANAN Bİ...

ERKAN NOOLUR AZCIK AKILLI OL... O ANNEMİN ELİ YAA!..

KİMSENİN BİZİ KISKANDIĞI YOK, NEYİMİZİ KISKANICAKLAR. PARAMIZ MI VAR ÇOK MU ŞAHANEYİZ, ÇOK MU MUTLUYUZ ALLAHAŞKINA, AZICIK DÜŞÜN KİM NEYİMİZİ KISKANICAK?

YAA...

...TAMAM PARAMIZ YOK AMA...

İKNA OLMADI. ERTESİ GÜN POLİSLERLE GELDİ EVE. DELİRDİM YANİ O KADAR SİNİR OLDUM Kİ ANLATAMAM... ANNEM BABAM ZATEN BİŞEY DEMEDEN ÇEKİP GİTMİŞ, AKLINCA DAYIMI DA HAPSE ATTIRICAK. DAĞ GİBİ ADAM GÖZLERİMİZİN ÖNÜNDE HIÇKIRA HIÇKIRA AĞLADI...

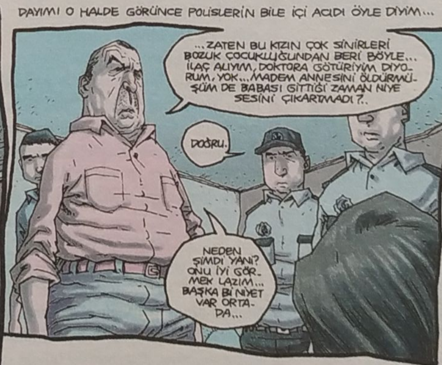
MEMUR BEY AYIPTIR YAA GERÇEKTEN ÇOK AYIP YAA.. BEN ZATEN NELER ÇEKMİŞİM, BU ÇOCUKLARA BAKMAKTAN BAŞKA Bİ DERDİM OLSA ÜZÜLMİYCEM AMA GELMİŞ BENİ SUÇLADIĞI ŞEYE BAK...

ÇOK ÜZÜLDÜM ÇOK PERİŞANIM ŞU AN...

YAA GÖRMÜYO MUSUNUZ YALAN SÖYLÜYO YAA!!! BODRUMDA DAHA DÜN KESİK Bİ EL VARDI DİYORUM!

VALLA İÇİM ACIYO...

DAYIMI O HALDE GÖRÜNCE POLİSLERİN BİLE İÇİ ACIDI ÖYLE DİYİM...

ABLAMI BİRAZ ZORLAYARAK DA OLSA Bİ SİNİR HASTANESİNE YATIRDIK. MEMUR ABİLER DE YARDIMCI OLDU SAĞOLSUNLAR...

ABLAM GİDİNCE NİHAYET HUZUR GELDİ EVİMİZE... DAYIM ADİL BİRİDİR. BANA BAKAR, HARÇLIĞIMI YEMEĞİMİ VERİR... DAHA NAAPÇAK, NANKÖRLÜK ETMEYE GEREK YOK.

HAA, PEKİ BİTTİ Mİ?
HAYIR... DAYIM BU EVİN BAŞINDA OLDUĞU SÜRECE BİZİ ÇEKEMEYEN KOMŞULARIMIZ HER ZAMAN OLUCAK. ÇATLASINLAR, BİZ BÖYLE İYİYİZ.

Bu haftaki şartlardan dolayı eski bir öykümü koymak zorunda kaldım. Özür diliyorum.

YERALTI ÖYKÜLERİ — "canım dayım"

ERSİN KARABULUT

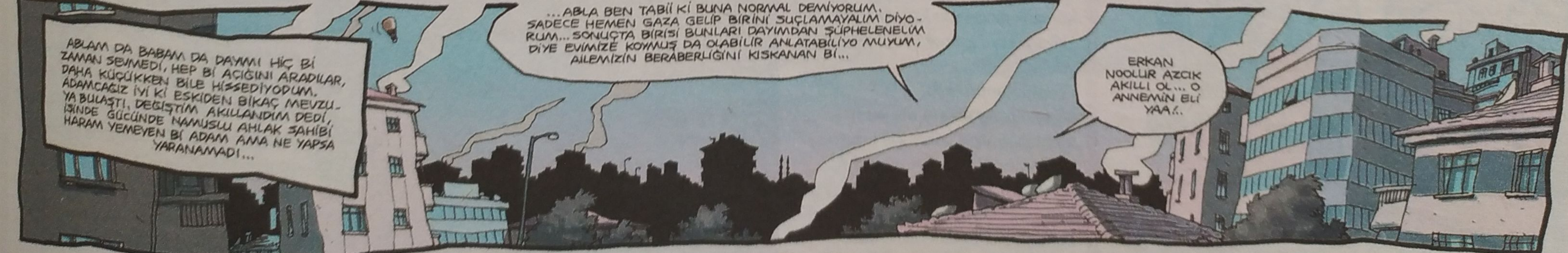

DAYIMI O HALDE GÖRÜNCE POLİSLERİN BİLE İÇİ ACIDI ÖYLE DİYİM...

ABLAM DA BABAM DA DAYIMI HİÇ Bİ ZAMAN SEVMEDİ, HEP Bİ AÇIĞINI ARADILAR, DAHA KÜÇÜKKEN BİLE HİSSEDİYODUM. ADAMCAĞIZ İYİ Kİ ESKİDEN BİKAÇ MEVZUYA BULAŞTI, DEĞİŞTİM AKILLANDIM DEDİ, İŞİNDE GÜCÜNDE NAMUSLU AHLAK SAHİBİ HARAM YEMEYEN Bİ ADAM AMA NE YAPSA YARANAMADI...

...ABLA BEN TABİİ Kİ BUNA NORMAL DEMİYORUM. SADECE HEMEN GAZA GELİP BİRİNİ SUÇLAMAYALIM DİYORUM... SONUÇTA BİRİSİ BUNLARI DAYIMDAN ŞÜPHELENELİM DİYE EVİMİZE KOYMUŞ DA OLABİLİR ANLATABİLİYO MUYUM, AİLEMİZİN BERABERLİĞİNİ KISKANAN Bİ...

ERKAN NOOLUR AZICIK AKILLI OL... O ANNEMİN ELİ YAA!..

KİMSENİN BİZİ KISKANDIĞI YOK, NEYİMİZİ KISKANICAKLAR. PARAMIZ MI VAR ÇOK MU ŞAHANEYİZ, ÇOK MU MUTLUYUZ ALLAHAŞKINA, AZICIK DÜŞÜN KİM NEYİMİZİ KISKANICAK?

YAA...

...TAMAM PARAMIZ YOK AMA...

..BAŞIMIZDA DAYIMIZ VAR...

O OLDUĞU SÜRECE KISKANANIMIZ İLLA OLUR...

İKNA OLMADI. ERTESİ GÜN POLİSLERLE GELDİ EVE. DELİRDİM YANİ O KADAR SİNİR OLDUM Kİ ANLATAMAM... ANNEM BABAM ZATEN BİŞEY DEMEDEN ÇEKİP GİTMİŞ, AKLINCA DAYIMI DA HAPSE ATTIRICAK. DAĞ GİBİ ADAM GÖZLERİMİZİN ÖNÜNDE HIÇKIRA HIÇKIRA AĞLADI...

MEMUR BEY AYIPTIR YAA GERÇEKTEN ÇOK AYIP YAA.. BEN ZATEN NELER ÇEKMİŞİM, BU ÇOCUKLARA BAKMAKTAN BAŞKA Bİ DERDİM OLSA ÜZÜLMİYCEM AMA GELMİŞ BENİ SUÇLADIĞI ŞEYE BAK...

ÇOK ÜZÜLDÜM ÇOK PERİŞANIM ŞU AN...

YAA GÖRMÜYO MUSUNUZ YALAN SÖYLÜYO YAA!!! BODRUMDA DAHA DÜN KESİK Bİ EL VARDI DİYORUM!

VALLA İÇİM ACIYO...

DAYIMI O HALDE GÖRÜNCE POLİSLERİN BİLE İÇİ ACIDI ÖYLE DİYİM...

...ZATEN BU KIZIN ÇOK SİNİRLERİ BOZUK ÇOCUKLUĞUNDAN BERİ BÖYLE... İLAÇ ALIYIM, DOKTORA GÖTÜRİYİM DİYORUM, YOK... MADEM ANNESİNİ ÖLDÜRMÜŞÜM DE BABASI GİTTİĞİ ZAMAN NİYE SESİNİ ÇIKARTMADI?..

DOĞRU.

NEDEN ŞİMDİ YANİ? ONU İYİ GÖRMEK LAZIM... BAŞKA Bİ NİYET VAR ORTADA...

ABLAMI BİRAZ ZORLAYARAK DA OLSA Bİ SİNİR HASTANESİNE YATIRDIK. MEMUR ABİLER DE YARDIMCI OLDU SAĞOLSUNLAR...

DAYIM KENDİSİNİ HAPSE ATTIRMAK İÇİN ABLAMIN ANNEMİ ÖLDÜRMÜŞ OLABİLECEĞİNİ SÖYLÜYO.. ŞAŞIRMAM YAPMIŞTIR. ALLAHTAN POLİS GELMEDEN SAKLADIM ELİ...

ABLAM GİDİNCE NİHAYET HUZUR GELDİ EVİMİZE... DAYIM ADİL BİRİDİR. BANA BAKAR, HARÇLIĞIMI YEMEZ, GİMİ VERİR... DAHA NAAPCAK, NANKÖRLÜK ETMEYE GEREK YOK.

Bİ PARMAK DAHA İSTİYO MUSUN?

VALLA YERİM DAYI VARSA...

VAR VAR UZAT TABAĞINI...

HAA, PEKİ BİTTİ Mİ?
HAYIR... DAYIM BU EVİN BAŞINDA OLDUĞU SÜRECE BİZİ ÇEKEMEYEN KOMŞULARIMIZ HER ZAMAN OLUCAK. ÇATLASINLAR. BİZ BÖYLE İYİYİZ.

Bu haftaki şartlardan dolayı eski bir öykümü koymak zorunda kaldım. Özür diliyorum.

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Bir araya gelse üç beş aşıklar
Anlar birbirlerin seyran ederler"

Dertli

Açık balkonun camdan kapısında safran sarı bir gök parçası. İki ayrı camda üstüste binmiş iki ayrı görüntü. Bir yük gemisi ağır ağır, uzak karşı evlerin içinden içinden geçiyor. Akşam kuşları. "Şiddetli" de dense olur bir rüzgar. Kağıtlar birden havalanıyor. Hava biraz daha kararsın, bekliyorum. Laptop önümde.*(--gece için mezeler hazırlayan bir 'akşamcı'nın vakur sabrı, ağır ağır film seçiyorum--*"haydi Abbas vakit tamam"--)

Zihnimin içinde çok çok eski bir konuşmayı evirip çevirirken buluyorum kendimi. Eski konuşmaya yeni cevaplar. Karşımda o siyah beyaz film oynuyor.*(bir İran Vampir filmi)* Laptop'un ekranında. *(öyle kendi kendine kıpırdanan, seyredeni olmayan bir film--bir kararıyor, bir parlıyor ekran--)* Neresinde, hangi çağırışımla kopmuşum.
Durduruyorum. Çayım soğumuş.
Karşı uzak evlerin kıpraşan ışıkları. Ne oldu, nerden,(filmdeki) bir kelimeden mi, bir yüz ifadesinden mi sıçrayıp buralara geldim? Bir evin gölgesi? Uğraşsam bulurum belki, ama kim uğraşacak şimdi. (bazen de çok eğlenceli olabiliyor o düşünce zincirinin peşinde düşmek--taştan taşa atlar gibi-- "ha, eli sigaralı kadının o siyah abajuru devirişinden, oraya, ordan şuraya, sonra o bodrum katına inen merdivenlerdeki baklava desenlerinden..."
Daha çok uykuya dalmaya çalışırken olur aslında. Yatakta. Yeniden kurgulamaya çalışırız, bazen, olmuş bitmiş çok çok eski konuşmaları.*(kapalı gözkapaklarının karanlık duvarında kıpraşan belli belirsiz, koyu gri noktalar, bulutsu şekiller)*
O eski konuşmada, diğerinin(diyaloğun bir yanı), muhatabımızın lafları aynı durur. Değişmez. Kaskatı. Ama bizim cevaplarımız? Değişir durur onlar. O sırada diyemediklerimiz, demeyi akıl edemediklerimiz, o anda aklımıza gelmeyenler, gelse de söylemeye cesaret edemediklerimiz. Susarak geçiştirdiklerimiz. Yutkunup yuttuklarımız. Yeni cevaplarımız hazır şimdi, baş yastıkta; "yok ya! sensin o, esas sen benden on kat daha" "Geçmişi değiştirme" çabamız. O nafile çaba. "O öyle dediğinde, şöyle" Keşke! Deseydin.
(yüzyüze gelinse, aynı an'a dönülse, --büyük ihtimalle-- yine söyleyemeyeceğin şeyler belki)

"ACIKLI DURUM"UMUZ
Bir başka, çok tuhaf bir "olmuş bitmiş olanı, 'geçmiş'i değiştirme teşebbüsü" vak'asını da büyük ressam ve şairimiz, rahmetli Bedri Rahmi Eyüboğlu'nun kitabında görmüştüm*(Resme Başlarken)*;"Bonnard'ın Paris müzelerinden birindeki acıklı durumu" diye aktarıyordu büyük usta; *(Bonnard'ın elinden çıktıktan on onbeş yıl sonra küçük resimlerinden biri müzeye konmuş. Uzun süre resmini görmemiş olan Bonnard, bir başkasının tablosunu seyreder gibi incelemiş kendi resmini. Gözü resmin bir köşesine takılmış. Bu köşeye ufak birkaç fırça vuruşuyla konulacak iki üç rengin tabloya büyük ölçüde değer vereceğine inanmış. Ama bu resmin bulunduğu salonda öyle insafsız bir bekçi varmış ki nauzübillah! Bonnard tam bir hafta bekçinin adımlarını hesaplamış ve önceden hazırladığı küçük paletini cebinden çıkarmasıyla dilediği renkleri koyması bir olmuş)*
"Geçmiş", 'geçmişimiz', misafirlikte canı sıkılan, mızmızlanan bir çocuk gibi, çekiştirir durur ceketimizin ucunu. O kapatıldığı karanlık kuyuda. Biz uykuya dalmaya çabalarken.
Israr eder; "Düşün beni, hadi düşün!" "Kurcala"
(Ölülerle de konuşup dururuz o uykuya geçme anlarında. En acıklı olanı;"sen öyle anlamıştın, ben aslında seni çok"Tamir edilmesi en imkansız olanı. En uygun anda cebinden çıkartsan paletini nereye?)

Film? Pek kopup gidilecek cinsten değil. Çok şaşırtıcı. "İran filmi" demek te ne derece doğru bilemiyorum aslında. İran havası verilmiş hayali bir diyarda geçiyor. Bir suç kasabası burası. Film farsça. İranlı oyuncular falan var ama dışarıda çekilmiş. "Gece Yarısı Sokakta Tek Başına Bir Kız" adı. Londra doğumlu İranlı bir kadın yönetmenin ilk filmi. Tedirgin edici bomboş (siyah beyaz) caddelerde geceyarıları ayağında kaykay'la kayarak geçen kara çarşaflı bir vampir kız. Evde, (krizlerle debelene debelene kendisinin işten dönmesini bekleyen) eroinman bir babası olan bir delikanlı; Arash.(kendisi de bir torbacı zaten Arash, işi o) Bunlar vampir kızla yakınlaşıyorlar falan. Hele, biraz punk, grunge esintileri taşıyan o enfes, farsça fon müzikleri. İlk çıktığında görmüştüm tekrar seyrettim.*(Vampir kızın o tuhaf yarı karanlık bodrum kat evinde tek başına gözlerine kalemle sürmeler çeke çeke, rock müziği eşliğinde yaptığı o depresif/ melankolik dans için bile tekrar seyrederim)*

İran demişken, Şirazlı Sadi'nin bir sözü ile bitireyim yazıyı. Hem konu değişsin hem de bir hoşluk yayılsın. Gül koksun. (Bostan'da mıydı, Gülistan'da mıydı?--yaklaşık sekizyüz yıl önce--) Şöyle diyordu üstad: *(aklımda kaldığınca, mealen yine)*
"Ya filcilerle arkadaşlık etme, ya da bir filin de sığacağı büyüklükte bir ev inşa et" *(mültecilerle ilgili düşünürken gelmişti aklıma)*
Çok haklı. Kabul edeceksen eğer, bagajlarıyla kabul etmen gerekiyor bir insanı. Bütün bagajlarıyla.
Diyelim alkolik arkadaşın var, "gel, ama içmeden gel" diyemezsin.
"Filcilerle arkadaşlık" etme,
(sana göre değil) o zaman.

Hepinize, dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum.

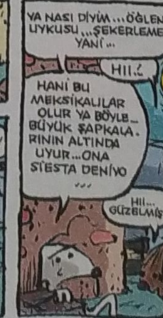
engin.ergonultas@gmail.com

Cihan Ceylan

HİÇBİR KADININ ASLA HAYIR DİYEMEDİĞİ ADAM...

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

ULAN NE ACAYİP ZAMANLARDAN GEÇİYORUZ ŞURAYA BAK, İKİYÜZ KÜSÜR ÖLÜ, BİNLERCE YARALI, DARBENİZE SOKİİM, ŞÜKÜR OLMADI ÖYLE BİŞEY...

VUFVUUUUKHHHFUU..!..

HASKTİR O NE LÖ ?!

NORMAL UÇAK LA O İYİCE PSİKOLOJİ-MİZ BOZULDU AMK!

OLUM ÇOK KORKUNÇ GECEYDİ LAN Bİ DE TANKLARLA HALK KARŞI KARŞIYA GELİN-CE İYİCE G.TÜM ATTI BENİM. ÇIK ÇIK ÇIK!..

HİÇ Bİ BOK ANLAMADIM, İYİCE KAFAM KARIŞTI.

YA MİLLETİN SİNİRİNİ DE ANLIYORUM, ŞU TANKA BAKSANA ARAÇ İNSAN AYIRT ETMEDEN ÇİĞNEMİŞ HERKESİ... PİVVU .MINA KOYYİM.

BİLİYORUM, BİLİYORUM GÖRDÜM NASIL BİR .MINA KODUĞUM ÇOCUKLUĞUYSA ARTIK ÇAY İÇER MİSİN?

OLUR İÇERİM, HAVADA PİŞİK EDEN SICAĞI .MINA KOYYİM, NEYSE ABİ DAHA BAKAMIYCAM ÇOK ÜZÜCÜ...

BEYAZ ÇAY MI? YASEMİNLİ YEŞİL ÇAY MI?

HA O NE LAN, NERDEN ÇIKTI ONLAR.!.

NAZ'LARDAN Bİ PİŞİRİM-LİK ALMİŞEM AGAM.!.

AH! AH! AH! YASEMİNLİYİ VİR.

ULAN HERKES BİR BİRİNİ YAFTALAYA YAFTALAYA, AŞAĞILIYA AŞAĞILIYA NE HALE GELDİK BE, ŞURAYA BAK, ÖFF NEYSE SENİ DE SIKMAYİM...

YOO HAKLISIN SIKMADIN ...

ŞŞT KORAY BAK HELE...

ŞŞT BAK HELE.

NE OLDU, NE VAR?

YAKLAŞ Bİ...

ŞŞT UZUN ZAMAN OLDU, GEL HADİ TAKILALIM BİRAZ, KENDİNİ BANA BIRAK!

YA DUR DEMET ŞİMDİ YA HİÇ ÖYLE Bİ MODDA DEĞİLİM.

YAPARIM YAPARIM DEYİP YAPMADI-ĞIN VANTİLATÖ-RÜN KAPLOSUNU YAPSAYDIN MADEM ÇOK SICAK.

VALLAHA DARLANDIM DEMET !...

İYİ BE SEN BİLİRSİN, BOK ALIRSIN BUNDAN SONRA, KABAK TATLISINI, ZATEN ELLER İNSANIN İKİNCİ AKLIYMIŞ.

NEREYE GİDİYOSUN KIZIM VALLAHA NEFES ALAMIYORUM...

DEMEET GEL GEL VANTİLATÖRÜ YAPMAK ÜZEREYİ FERAHLARSIN...

INNGGH!

Furkanözçoban

Leyla Vü Mecnun

Aşk bir kapıya varan imiş
Kapıyı vuran kalp imiş
Bir kere vurup,
bin kere duran imiş...

HEH ORDA.

HEEY MECNUN Bİ BAK HELE...

SEN DE KİMSİN?

Bİ DUR YA...

AŞK ACISI YAMANDIR YAKAR YÜREĞİ, YARANA MERHEM BU TELEFONDADIR AL BUNU ÖYLE GEZ ÇÖLDE. BELKİ LEYLA'NA DA KAVUŞURSUN...

Bu ne sıcak .mına koyim.

BU NE ŞİMDİ LAN BÖYLE... HA... AAAA?!

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız: Garanti Bankası
TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Haftalık Mizah Dergisi | 21 Temmuz 2016 | Sayı: 464

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

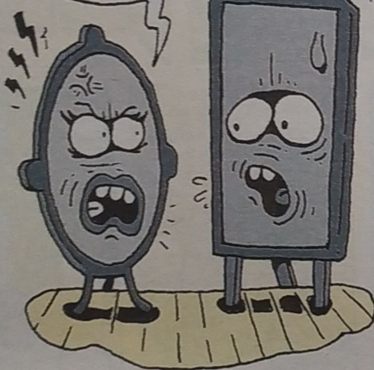
gelen kutusu

Emirhan SERVEREN

Servet TURAN

Uğur AKSOY

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Kestane
ÇOK UYGUN BİR YERDE EV BULMUŞSUN ...
UYGUN?
İSTİKLAL CADDESİNE, BARLARA YAKIN YA, YÜRÜYEREK GELEBİLİYOSUN, BU BİLE LÜKS YANİ
EVET

BELKİ GECEDE İKİ SEFER BİLE YAPIYOSUNDUR ...
SEFER?
BİRİSİYLE İŞİNİ BİTİRİNCE HOOP TEKRAR CADDEYE BİR TANE DAHA
DEREDEN BALIK TUTUYORUM SANKİ

DİL Mİ? OLMADI MI BÖYLE HİÇ ?
NİYETİ NE?
İŞTE GELDİK
BİŞİY SORMUŞTUM?

BU AKŞAM SEN İLKSİN, BAŞKA BİR KADIN GETİRMEDİM
TAM BEKLEDİĞİM KURNAZ CEVABI

ÇAAT
HAYIRDIR NEJAT AMCA?
HEE HAYIR! SİNEK AVLIYOM MİNAKOYİM
AMA ONLAR DIŞI SİNEK
VALLAHA MI LAN KİRACI?

DEMEK AŞK YUVASI BURASI HA?
BENİM YUVAM
HER ŞEY GETİRİCEĞİN KIZLARA GÖRE DİZAYN EDİLMİŞ
PREST

BİR KANAPE, YANINA MECBUREN OTURMAK İÇİN
KOLTUK DA VAR, BERJER
TELEVİZYON, VİDEO...CD KOLEKSİYONUNU TAHMİN EDEBİLİYORUM
...
BOŞ DİLİM DEMEK İÇİN GÖSTERMELİK BİR KÜTÜPHANE

NİYE ÖYLE UZAK OTURDUN?
İYİ BÖYLE
HEVESLİ GÖRÜNMEK İSTEMİYOSUN YANİ?
...
DAVET Mİ EDİYO YANINA?

NE O? ÇABUK SIKILDIN ORDA?
GÖZLERİN IŞIKTA MUHTEŞEM GÖRÜNÜYO
YAPMA!
...
BU KLİŞELERİ O APTAL KIZLARA YUTTURURSUN

BEĞENİNCE NEDEN SIRADAN OLDUM?
AMA İNSTAGRAM'DA FOTOĞRAFINI BEĞENSEM OH KAPTIM BİR LİKE DAHA DİYE SEVİNİRSİN
EE? SUSTUN...TÜM NUMARAN BU KADAR MIYDI?

ÖNCEKİ DENEYİMLERİN BAYAA KÖTÜYDÜ SANIRIM
ORADAN YÜRÜYEMEZSİN
...
APTAL OLSAYDIM DAHA KOLAY OLURDU İŞİN DİL Mİ ?..

BENİMLE SEVİŞİRSEN APTAL OLDUĞUNU DÜŞÜNMEM, MERAK ETME
VAAY
NAAPIYOSUN? TEZ FALAN MI YAZIYOSUN KADIN ERKEK İLİŞKİLERİ ÜZERİNE?

NE O? VAZGEÇMİŞ GÖRÜNÜYOSUN
SENİ ALDATAN ADAMIN İNTİKAMINI BAŞKASINDAN ÇIKARMAK ACINI HAFİFLETİYOR MU?
...

SUSTU, YÜKLEN
ADAMA HAK VERMEMEK DE ELDE DİL
İSTERSEN EVİNE BIRAKIYIM İSTERSEN KANAPEDE UYU
ÇÜNKÜ BENİM İÇİN BU GECE BİTTİ

NE YORDU YAA BENİ ...
BİR KİLO BAL TOPLAMAK İÇİN ÜÇ YÜZ METRELİK UÇURUMA TIRMANAN NEPAL KÖYLÜSÜ GİBİ ÇABA BEKLİYO BENDEN

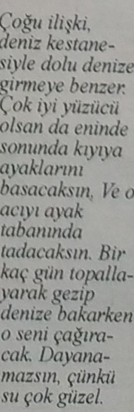

YANINDA ÇALIŞAN KEZBANLA APAR TOPAR EVLENDİ!
ÜHHÜ ÜHHÜ
...BİLDİĞİN APTAL SARIŞIN YAA, KOCA MEMELİ, KOCA GÖTLÜ
İYİYMİŞ

DÜŞÜN DÜŞÜN KAFAYI YEDİM YAA! ANLAMIYORUM O APTAL KARIDA NE BULDU?!
EVRİM EN KISA VE KOLAY YOLU SEÇER
ÜHHÜ ÜHHÜ
ÖKÜZ İŞTE

DUR, KAĞIT HAVLU GETİRİYİM SANA
GİTME
...
SARIL BANA

DAHA SIKI DAHA SIKI
HIMM
NOOLDU?
SENİN MEMELERİN DE FENA DİLMİŞ
HİHİHİ SALAK

15 dakika sonra
İYİ GELDİ BİLİYO MUSUN?
BEN DE BUNU SANA ANLATMAYA ÇALIŞIYODUM GECE BOYUNCA
HİHİHİ SAPSAL... BAK ALIŞIRIM SANA ÇOK FENA
!

-SON-